

Adventes Vēstis

2013. gada janvāris, #1 (203)



Vienoti Kristus
cerībā

TĒMA: KĀ
TAPA JAUNAIS
BĪBELES TUL-
KOJUMS?

BĪBELES
NEKLĀTIENES
STUDIJAS - TAS
IR VIENKĀRŠI

LŪGŠANA, KAS
IZMAINĪJA
CILVĒKU

DIEVS VIŅAM
UZTICĪGOS
SARGĀ UN
VADA

VECĀS DERĪ-
BAS TULKO-
TĀJS ENOKS
NEILANDS





Latvijas ziņas	4
Tēma	8
Intervija	12
Vārds mācītājam	16
Jauniešiem	18
Bērniem	20
Liecība	22
Lasītāja pārdomas	23

Jaunais Bībeles tulkojums izraisa diskusijas



„Vispirms saprotiet to, ka pēdējās dienās nāks tādi, kas dzīvo savās iekārēs un, nīrdzīgi nīrgādamies, teiks: kur paliek apsoltjums par viņa atnākšanu?”

Kad mūsu mācītājs draudzē bija lasījis šo pantiņu no jaunā tulkojuma 2. Pētera vēstulē, man pēc dievkalpojuma prasīja, nez, kur var dabūt šo jauno tulkojumu. Tomēr tā interesanti un trāpīgi izklausās – nīrdzīgi nīrgādamies...

Mēs šo 2013. gadu iesākam ar īpašu uzmanības veltījumu šī gadsimta vienam no svarīgākajiem notikumiem latviešu tautas dzīvē – ir iznācis jaunais Bībeles tulkojums. Latviešu vēsture rāda, ka katrā gadsimtā mums pie sava jauna tulkojuma tikt neizdodas. Tas tomēr ir milzīgs darbs – iztulkot Bībeli.

Mazliet mulsina latviešu reakcija uz notikušo. Kamēr grāmatnīcās bija negaidīts pieprasījums – pirmo metienu izķēra dažu dienu laikā –, kristiešu vidē bija un ir dzirdama visdažādākā skepse. Vai nu kāds vārds šķiet pārāk rupjš, vai arī cits vārds liekas neatbilstošs un nepareizs, vēl kāds ir pārliecināts, ka citas konfesijas ir uzliepušas savu viedokli un tulkojums sanācis teoloģiski nepareizs (lai gan interesanti, ka reti kuram Bībeles tulkojumam pasaulē adventisti ir bijuši klāt tik ļoti tuvu kā šim). Zinot, ka latvieši tā reaģē ļoti bieži, īstenībā nav ko brīnīties – varbūt ka tas ir ļoti apšaubīt visu un nekam neuzticēties. Lai gan ar šādu attieksmi ir arī jāuzmanās.

Paldies mūsu mācītājam Ojāram Incenbergam, kurš daudzus gadus ir vadījis grūto Bībeles biedrības darbu un veltīja laiku, lai uzrakstītu, kā viss notika. Jūs varēsīt īsumā uzzināt, kāda ir latviešu Bībeles vēsture un kā ir pieaugušas zināšanas un atklājumi kopš pirmā Bībeles tulkojuma mūsu valodā. Tikāmie arī ar vienu no tulkotājiem, kura atziņas izlasīsīt intervijā ar viņu. Tāpat uzklusjām dažus lasītāju viedokļus par Bībeles tekstu – skeptiskus un mazāk skeptiskus.

Ir labi, ka ir vairāki Bībeles tulkojumi, un katrs var lietot to, kas viņam ir tuvāks. Es pats ar interesi lasu jauno tulkojumu, un esmu pārliecināts par vienu lielu ieguvumu starp daudziem citiem – jaunā, nepierastā izteiksmes valoda ļauj Dieva Garam rosināt jaunas domas un atziņas, lasot it kā sen zināmu tekstu. Galu galā mēs vairums ticam, ka Bībelē ir daudz apslēptu pārļu, kuras Dievs labprāt gribētu mums palīdzēt atrast. Šis tulkojums varētu būt kā labs provocētājs, kas ieintrīgē meklēt un atrast.

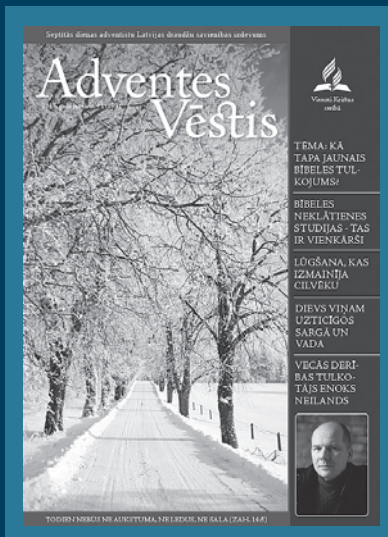
Aidis Tomsons

AV galvenā redaktora vietnieks

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.



Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Redakcija:
Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Līvijs BALTRUŠAITE
Māris DEBNERS
Mārite LIPSKA
Valda REĶE

Vāka foto:
Jānis IRMEJS

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienība, izdevniecība
PATMOS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.



Viesturs Reķis
*Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps*

Dieva žēlastības apklāti

Pavisam nemanot 2013. gada pirmais mēnesis jau tuvojas noslēgumam. Dzīve rit savu ritumu, droši vien katram ir savas veiksmes, kādam varbūt iezagusies kāda neveiksme. Bet tāda jau ir mūsu dzīve, ko veido mūsu izvēles. Katru dienu no jauna, dienu pēc dienas. Reizēm mūsu izvēles ir veiksmīgas, labas, reizēm ne visai. Tad dzīvē ienāk sajukums, neveiksmes, kas atnes sarūgtinājumu, neziņu, vilšanos. Ja domājam kā garīgi cilvēki, tad meklējam, kāda varētu būt Dieva atbilde mūsu dzīvei, mūsu izvēlēm.

Dieva atbilde ir: žēlastība. Domāju, mums liekas, ka labi saprotam, kas ir žēlastība. Bet pat mūsu ikdiena ne vienmēr to apstiprina. Runājot par Dievu, žēlastība iegūst pavisam citas dimensijas. Tas ir kaut kas liels un grandiozs, pilnībā neapverams un nesaprotams. Dievs ir devis iespēju mums būt Viņa valstības dalībniekiem, lai arī kādas būtu mūsu dzīves veiksmes vai neveiksmes. Viņa žēlastība nes sevī piedošanu, pilnīgu atjaunotni.

Tas ir noslēpums, kā to nosauc apustulis Pāvils: Dievs ir gribējis, lai viņi dara zināmu pagānu tautām, cik liela ir šā noslēpuma godības bagātība. Šis noslēpums ir Kristus jūsos – dievišķās godības cerība. (Kol 1:27) Dievs ienāk mūsu dzīvē, ja ticībā pieņemam Viņa mīlestības izpausmi. Jo Dievs tā pasauli mīlēja, ka deva Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai ikviens, kas tic Viņam, nepazustu, bet tam būtu mūžīga dzīvība. (Jņ 3:16) Redziet, notiek pilnīga izmaiņa. Grēku parāds samaksāts, Kristus mūsu sirdīs. Tas nozīmē sirds pārmaiņu. Un te ir risinājums mūsu ikdienai.

Šis gads iesākās ar desmit lūgšanu dienām. Domāju, ka tas bija stiprinājums un garīgs lādiņš tālākajai dzīvei un kalpošanai. Pārdomāta lūgšanu vienotība palīdz mums labāk sakārtoties, jo lūgšana darbojas tad, kad esam gatavi būt Dieva lietoti. Lūgšana atver mūs Svētā Gara izpausmei. Svētais Gars ir klātesošs, nepieciešams, lai mēs būtu atvērti. Varam turpināt lūgt kopā ar mūsu valsts iedzīvotājiem par sakārtotību valstī, ģimenēs.

Vēlos atgādināt, ka katrai draudzei nepieciešams savs darbības redzējums, misijas uzdevums, labi pārdomāts un reāli īstenojams. Tas, kas jūsu pilsētas vai apkārtnes iedzīvotājiem varētu atklāt Dieva noslēpuma godības patieso bagātību. Lai viņi redzētu, ka jūs esat ar Kristu sirdī. Lai reliģija nav tikai vārdos, gudros teikumos, citu tiesāšanā, bet patiesa ticība, kas saprot savu grēcīgumu un meklē dievišķās godības žēlastību. Jo ne mūsu nopelna dēļ esam Dieva bērni. Tā ir Dieva žēlastības dāvana.

Priecājamies, ka turpinās dažāda veida inovatīvas kalpošanas un evaņģelizācijas virknē mūsu draudžu. Daļa draudžu joprojām saistītas celtniecības projektos. Daži no tiem drīzumā noslēgsies, citi gaida savu iesākumu. Tādēļ lūdzu jūs atbalstīt Celtniecības fondu. Ja katru mēnesi katrs dosim kaut vienu latu, tas palīdzēs sakārtot daudz lietas.

Atgādinu par ADRA darbību, arī šo labdarības kalpošanu varam atbalstīt katrs mēnesī ar vienu latu. Domāju, ka tas ir pilnīgi reāli.

Noslēgumā gribu darīt zināmu, ka no šā gada 1. janvāra ir pārtraukta brāļa Jāņa Mucenieka kā ordinēta mācītāja kalpošana adventistu draudzēs. Tāpat vēršu uzmanību, ka daži draudzes locekļi mēģina no citiem vākt naudu, viņuprāt, misijas projektiem. Dievs tomēr ir kārtības Dievs, un Adventistu Baznīcā skaidri ir sakārtota finanšu piesaistīšana un izmantošana. Misijas projekti ir draudžu projekti.

Un, visbeidzot, atpakaļ pie pozitīvā: Kristus joprojām ir mūsu dzīves Kungs, un Dieva žēlastība un mīlestība ir pieejama ikvienam. Baudiet to! Dievs ir labs!

Viesturs Reķis

Gaidāmie pasākumi

7. februāris

Seminārs par namturību notiks Rīgā, Baznīcas ielā 12a. Vadīs Ģenerālkonferences namturības nodaļas vadītājs Erika Puni un vietnieks Larijs Evans. Aicināti visi interesenti.

16.-17. februārim

Janoš-Kovačs Biro (TED) ierodas Latvijā, lai tiktos ar mācītājiem un pārrunātu evaņģelizācijas jautājumus. Precīzs laiks tiks paziņots.

22.-24. februāris

Seminārs par Bībeles stundu sagatavošanu notiks Rīgā, Baznīcas ielā 12a. Sākums piektdien 22. februārī, turpinājums sestdien pēc dievkalpojuma, noslēgums svētdien.

ADRA Latvija

Pieredze rāda, ka visefektīvākie ir projekti, kuri ir radušies no reālas vajadzības. Pēc sarunas ar Rīgas P. Stradiņa klīniskās universitātes slimnīcas pārstāvjiem, tika identificētas vairākas vajadzības (palīdzība pacientiem ar patstāvīgas ēšanas traucējumiem, palīdzība pacientu transportēšanā, atbalsts pacientiem ar īpašām vajadzībām) un slimnīcas interese izveidot brīvprātīgo palīdzību slimnīcas pacientiem.

ADRA Latvija ir izveidojusi pirmsprojekta aptaujas anketu, lai apzinātu brīvprātīgos, kuriem ir vēlšanās un iespēja atvēlēt savu brīvo laiku, lai palīdzētu Latvijas slimnīcām, nesot smago nastu pacientu aprūpē. Patreiz anketu ir aizpildījuši 5 (pieci) cilvēki. Lai uzsāktu šo kustību un projektu, nepieciešams vairāk brīvprātīgo. Plānots, ka ADRA Latvija koordinēs projekta norisi un var izskatīt jautājumu par ceļa izdevumu segšanu uz/no slimnīcas.

Vairāk info var iegūt un aizpildīt anketu iespējams interneta vietnē www.surveymonkey.com/s/ZBNPJSQ. Pēc aizpildīšanas jānospiež uz taustiņa Done. Aptaujas aizpildīšana aizņems 5 līdz 8 minūtes. PALDIES par atsaucību, līdzdalību un vēlēšanos būt noderīgiem, kalpojot Latvijas sabiedrībai!

Paļāvība uz Dievu gan uzvedumā, gan dzīvē!

Pagājušā gada 9. decembra pēcpusdienā Rīgā notika muzikāls uzvedums "Estere: drosme šajā laikā!", kas savu pirmizrādi piedzīvoja "Ceļa Meklētāju" un "Piedzīvojumu Meklētāju" vasaras nometnē. Režisorei Ingai Priedei vajadzēja papildus piestrādāt, lai šo izrādi izveidotu kā vienotu, bet saīsinātu variantu.

Par uzvedumu nebija skaļas reklāmas, tāpēc pārsteidza pārpildītā Rīgas 1. draudzes Lielā zāle, kurā ir vairāk nekā 400 vietu. Uzvedums aizrāva ar senā Bībeles vēstījuma mūsdienīgo redzējumu, aktierisko un vokālo meistarību, kas atklājās dedzīgā jauniešu saspēlē, ļaujot klātesošajiem ne tikai vērot, bet arī izdzīvot Mordohaja (Mārtiņš Subatovičs) un viņa audzumeitas Hadasas-Esteres (Diāna Zelča)

savstarpējās pieķeršanās un atšķirtības drāmu, kas bija emocionāli tik izteiksmīga, ka lika acīs sarieties pat asarām. Savukārt valdnieka Ahasvēra (Miķelis Ābols) galminieku ekspresīvais priekšnesums repa manierē bija tik pārliecinošs, ka lika saprast ne tikai sieviešu beztiesisko stāvokli senajos Austrumos, bet ironiski norādīja, ka "pie visa vainīgas sievietes" un "tā tas nedrīkst turpināties", nepazaudējot neko no šī stāsta dievišķajām patiesībām par uzticību, drosmi un izaicinājumiem, ja savu dzīvi uzticam Dievam. Ar lielu atzinību gribas pieminēt kostīmu māksliniekus Annu Ansoni un Kristianu Aglonieti, kuri bija radījuši īstu Austrumu savdabību, to nepadarot par "krāmu tirgu", bet nodrošinot pat aktīvu kustību brīvību. Patīkami atzīmēt arī pasākuma precīzo sākumu un apskaņošanas kvalitatīvo nodrošinājumu.

Šajā uzvedumā piedalījās jaunieši no daudzām Latvijas draudzēm, kas parasti sarežģī mēģinājumu procesu, taču Dieva Gara vadītā aizrautīgā nodošanās kopīgi nestajai vēstij padarīja to par saliedētu, saistošu un uzrunājošu uzvedumu visu paaudžu skatītājiem.

Gribas novēlēt daudz radošu panākumu visiem jauniešiem gan katram individuāli, gan visiem kopā turpmākajās iecerēs – lai Dievs svētī ikvienam piešķirtās dāvanas!

Inese Pilvere, Rīgas 1. draudze

Saprast Dieva gribu

28. decembrī Baznīcas ielā 12a notika kristību dievkalpojums, kur divpadsmit personas slēdza derību ar Dievu. Starp viņiem bija Kristaps Boreiko, un tā kā es arī biju pasniedzis viņam pāris Bībeles stundas, man šis bija īpaši saviļņojošs brīdis. Pēc dievkalpojuma es aicināju Kristapu un viņa mammu uz sarunu.



Kristaps: Lēmuma pieņemšana notika pakāpeniski, izvērtējot veco dzīvi, pieņemtu lēmumu par labu tai dzīvei, kuru piedāvā Dievs. Iekāpjot kristību kapā, man it kā apziņa atslēdzās, tas bija kā brīnums. Tiem kuri vēl nav izšķīrušies slēgt derību ar Dievu, bet domā – es novēlu nebaidīties nodot savu dzīvi Dievam. Sev es vēlētu – vairāk iedziļināties Bībelē, lai saprastu, ko Dievs grib, lai es daru.

Anita: Gaidīju ilgi, biju ļoti priecīga par Kristapa izvēli sekot Dievam, tā ir lūgšana no bērnības. Kristapam es vēlu, lai viņš kalpotu Dievam ar visu, ko Dievs viņam devis. (Kristaps – foto otrais no labās puses.)

Valdis Dahs

■ Sadraudzības mirkli kopā ar Priekuļu un Liepas bērniem

3. un 4. janvāris bija divas brīnišķīgas un jaukas dienas Cēsu "Sadraudzības" Ceļameklētājiem kopā ar ADRA Latvija-Liepā un Priekuļos. Šeit pavērsās laba iespēja evaņģelizēt un stāstīt par Jēzu.



Bērni un viņu vecāki varēja piedalīties dažādās radošajās stacijās un dziedāt dziesmas ar kustībām. Pasākumos tika uzrunāti apmēram 140 bērni. Mums kā Ceļa meklētāju dalībniekiem bija ļoti jauki brīvlaikā pavadīt šīs divas dienas, kalpojot bērniem šajos ciematiņos!

Anitra Rause

■ Tīk piesātināta diena!

22. decembris Olaines adventistu draudzei sakās ar vieskoncertu pl. 11:00 draudzes telpās Kūdras ielā 27. Koncertprogrammā piedalījās mūsu viesi – Evija Gaile (klavieres) un Elena Rituma (vijole), draudzes mācītājs Ainars Gailis ar dzīvesbiedri Aivu, mācītājs emeritus Armands Bērziņš ar dzīvesbiedri Ilgu, kā arī draudzes bērni, dziedātāji ar Dzidru Geidi (klavieres).



Tad draudzes viesi un vietējie draudzes "mākslinieki" devās uz pilsētas veco ļaužu pansionātu. Priekšnesumi iepriecināja vairāk nekā 20 tā iedzīvotājus. Prieka un pateicības asaras mirdzēja uz dažu ļaužu vaigiem. Tikām lūgti nākt ciemos vēl...

Bet jau pl. 17:00 draudzes mācītājs, dr. locekļi tika aicināti vienoties Olaines pilsētā esošo draudžu sadraudzības koncertā Olaines kultūras centrā.

Inta Liepiņa

■ Svētki gadu mijā

Pašā Vecgada vakarā Salaspilī, Rīgas ielā 41 notika sadraudzības pasākums, kur piedalījās viesi no dažādām Rīgas adventistu draudzēm, kā arī ap Salaspili dzīvojošie iedzīvotāji un pārstāvji no Saulkrastu grupas.

Antons aicināja pārdomāt

par to, kā mēs nākam pie Dieva lūgšanās. Klausījāmies arī Teklas liecību par to, kā viņa kļuva par adventisti: "Esmu augusi katoļu ģimenē. Man ļoti nepatika grēksūdze, tāpēc, vēl bērns būdama, es pametu katoļu baznīcas dievkalpojumus novārtā un aizgāju pasaules ceļos. Kļuva par pionieri, pēc tam par komjaunieti un tad, laikam ejot, iestājos Komunistiskajā partijā.

Man bija ielānāties mācīties augstākajā partijas skolā, bet sakarā ar to, ka izjuka Padomju Savienība, mani plāni arī izjuka. Manā dzīvē iestājās tukšums, es pat nopirku Volgu, bet tā nedeva piepildījumu manā sirdī. Reiz, stāvot pie sava tēva kapa, es sāku pārdomāt savu dzīvi, es jautāju, kāda jēga dzīvot?

Tad no Amerikas atbrauca evaņģēlists Mitlaiders, un mani uzaicināja uz evaņģelizācijas pasākumu "Ceļš pie Kristus". Es pieņēmu lēmumu iziet desmit lekciju kursu un tiku kristīta. Tā es kļuva no komunistista par adventisti." Salaspilī dievkalpojumi notiek sabatos plkst. 11-00, Rīgas ielā 41.

Valdis Dahs

■ Īpaša vieta uz zemes

„Ja esam pārliecināti, ka mums ir sagatavota vieta Debesu mājokļos, tad varam būt ne mazāk pārliecināti, ka mums norādīta arī īpaša vieta uz zemes, kur strādāt Dieva darbu.” („Kristus līdzības”)

Par vienu no tādām vietām Cēsu „Sadraudzības” draudzei ir kļuvis iedzīvotāju iecienītais Rožu laukums. Tuvojoties Ziemassvētkiem, nolēmām uzrunāt līdzcilvēkus, tādēļ 22. decembrī ielānotais pasākums tika veidots tādās kā trīs daļās:

Pirmā – evaņģelizācija uz ielas. Lai uzrunātu garāmgājējus, izmantojām daudziem atpazīstamos dzeltenos emociju simboliņus, ko lietotam, rakstot īsziņas un interneta vēstulēs...

Uz lieliem plakātiem katrs varēja atpazīt kādu no emocijām, ko atainoja attiecīgā sejiņa. Pie katras emocijas uzrunātie pilsētas iedzīvotāji saņēma kartītes ar Dieva apsolījumiem.

Otrā – viesmīlības daļa. Katrs garāmgājējs tika aicināts telpās uz siltu tēju un mīlu cienastu. To visu baudot, bija iespēja klausīties jauniešu muzicēšanu, rosināt pārdomas, skatoties prezentācijas, saņemt bukletīnus par interesējošām tēmām un tikt uzklautam un pieņemtam.

Trešā daļa – svētku koncerts. Lai nepazaudētu saikni ar pavasarī rīkotā evaņģelizācijas semināra „Tici” apmeklētājiem, katram personīgi iznēsājām ielūgumus uz mājām, kas neļāva palikt vienaldzīgiem un Dieva gara pamudinātiem lika atnākt. Koncertā piedalījās daudzi viesmākslinieki ar garīgām dziesmām un instrumentāliem priekšnesumiem, draudzes bērni bija sagatavojuši leļļu teātra izrādi – Lielo meistarū gaidot. Nobeiguma daļā katrs ciemiņš saņēma īpaši gatavotu ievērojuma burciņu.

Pasākumu apmeklēja ne tikai cēsnieki. Visvairāk atmiņā palika kāds ārzemju latvietis, kurš nesen bija atgriezies no Ņujorkas. „Tādu mīlestību sen nebiju izjutis! Zvaniet man, kad jums atkal notiek kāds pasākums.” Vīrietis devās prom Dieva mīlestības un prieka piepildīts.

Sadraudzības komunikācijas nodaļa



Atbildēta lūgšana un vēlējums

Tuvojās 2012. gada nogale. Ļoti vēlējos apsveikt gan Ziemassvētkos, gan Jaungadā pēc iespējas vairāk cilvēku, taču nevarēju izdomāt, kādu tekstu viņiem vēltīt. Īpaši vēlējos uzrunāt tos, ar kuriem man ir bijusi saskare un kuri nav kristieši. Ir daudz cilvēku, ar kuriem esmu tikusies, bet ar kuriem man nav radusies iespēja runāt par Dievu. Parasti gada nogalē veltu laiku, lai viņus apsveiktu. Tā kā šoruden mūsu ģimenei pievienojās otra meitiņa, tas nebija vienkārši, jo daudz laika jāvelta vismazākajai.

Bija pienācis jau Ziemassvētku vakars, taču izdomāta teksta man vēl nebija. Biju noraizējies, jo svētki taču klāt. Ļoti lūdzu Dievu pēc gudrības. Man bija nepieciešama steidzama atbilde. Vēlāk, atverot Bībeli, ieraudzīju tekstu, kas atrodams 145. psalma 10. pantā: „...Taviem svētajiem būs Tevi daudzina. Tas mani ļoti pamudināja rīkoties. Izjutu lielu nepieciešamību būt noderīga Dievam, lai gan lielākā daļa laika pašlaik paiet mājās. Ko varu darīt lietas labā? Kā es varu ar citiem runāt par savu Radītāju, esot mājās?

Naktī, ēdinot mazo meitiņu, man jau radās doma, ko rakstīt. Izmantojot modernās tehnoloģijas, nosūtīju sekojošu tekstu īsziņās, e-pastā, kā arī portālā „draugiem.lv”: „Lai Kristus 1. atnākšanas atcere uz šo zemi mudina mūs visus gatavoties krāšņākam Viņa 2. atnākšanas notikumam! Svētīgu gada nogali, kā arī visu nākamo gadu!” Ļoti lūdzu Svētā Gara darbību pie tiem daudzajiem simtiem cilvēku, kas saņēma šo tekstu. Daļa cilvēku man arī atbildēja. Mani pašu ļoti saviļņoja saņemtās atbildes. Izskanēja doma, ka šis konkrētam cilvēkam esot bijis jaukāks apsveikums svētkos. Tie, kuri neatbildēja, iespējams, aizdomājās par to vai arī kādā pavisam citā dzīves mirklī par to atcerēsies. Tas jau ir Dieva ziņā.

Mans mērķis bija, lai cilvēki aizdomātos par Kristus 2. nākšanu uz šo zemi, jo pārāk daudz Ziemassvētkos runā tikai par Viņa 1. nākšanu kā bērniņam. Paldies Tev, mans mīlais Tēvs, par atbildēto lūgšanu! Lai Kungs mums ikvienam palīdz gatavoties Viņa 2. atnākšanai, jo katru gadu tā arvien tuvojās!

*Vija Mežīte
Cēsu draudzē*

Īpaša izdevība

22. decembra rīts mūsu mājās un draudzē izvērtās steidzīgs. Tomēr tas nepienāca negaidīti un nepārvērtās katastrofā kā daudzviet Latvijā šogad atnāca ziemas sals. Draudze Ziemassvētku pasākumam gatavojās laicīgi. Tika gatavotas dāvanas, dalīti ielūgumi, aicināti viesi un rūpēts cienasts. Viss kā svētkos pienākas. Bažījāmies vienīgi, vai mazie svētku viesi – bērni – varēs ierasties, jo arī turējās stiprs sals. Tomēr mūsu raizes bija vēltīgas, Debesu Tēvs par visu bija parūpējies. Tikai četras dāvanu kastītes tovakar skuma pēc saviem īpašniekiem, toties gandrīz piecdesmit mazākus un lielākus ķiparus, viņu mammas, tētus un vecmāmuļas priecēja mūsu mācītāja Mikus Kaimiņa uzrunājošais, tēlainais un patiesais Ziemassvētku notikuma stāsts. Vienaldzīgo nebija, kad zāli piepildīja vijoles un klavieru spēle Larisas un Valijas izpildījumā. Un visi klātesošie uzplauka līdzī, kad Vilnis un Baiba brīnīšķās dziesmās slavēja mūsu Pestītāju. Kur nu vēl dzīvīgums un atraktīvums, ko sniedza rotaļas, un īpašais starojums bērnu acīs, saņemot dāvanas.

Līvānu adventistu draudze lielu paldies saka Līvānu novada domei par iedalītajām telpām pasākuma norisei, Līvānu Kultūras Centra vadībai un darbiniekiem par atsaucību un pretimnākšanu, mācītāja Mikus Kaimiņa ģimenei, Baibai un Vilnim Tomsoniem un ADRAi par darbu un iespējām saņemt akcijas „Bērni palīdz bērniem 2012” sarūpētās dāvanas. Pāri visam, protams, mēs pateicamies mūsu Kungam, kurš mūs aicināja un apvienoja šajā kopīgajā darbā, kurā varējām uzrunāt, uzmundrināt, iedrošināt un iepriecināt.

Iveta Vanaga

Bērni bērniem



Pēc Ziemassvētku vakara dievkalpojuma nākošās divas dienas Adventistu Liepājas baznīcā tika vēltītas ģimenēm ar bērniem. Šogad ciemos pie bērniem bija ieradusies divi eņģeļi (Gita un Dagnija), kuri apciemoja zēnu Mārgeri pašos Ziemassvētkos. Svētku programmā piedalījās visi 16 pusaudži, kas apmeklēja klubu „Ceļa meklētāji” Pasākums bija neparasts arī ar to, ka īpašs

priekšnesums bija bēbīšu skoliņas dalībniekiem. Kopumā pasākumus apmeklēja 95 ģimenes un 231 bērns. Pasākuma viesi 25. decembrī bija Liepājas Sociālā dienesta ģimenes atbalsta daļas aprūpē esošās ģimenes, taču 26. decembrī uz pasākumu tika aicinātas ģimeņu klubiņa, bēbīšu skoliņas, paziņu, draugu un darba kolēģu ģimenes ar bērniem. Dāvanas katram bērnam tika sagatavotas starptautiskās labdarības organizācijas ADRA akcijas ietvaros „Bērni palīdz bērniem”. No Austrijas uz Liepāju atceļoja 170 bērnu dāvanas. Īpašs paldies jāsaņem PII „Saulītes” darbinieku kolektīvam, audzinātājiem, kas aktīvi iesaistījās akcijā.

„Mēs ar dēlu Kristeru jau trešo gadu uz šiem Ziemassvētku pasākumiem ejam kā uz īpašiem svētkiem. Jūtamies kā savējie, kaut gan uz šo baznīcu atnākam tikai reizi gadā,” teica Evija. Jau kā laba tradīcija mūsu bērnu pasākumos ir orķestra spēlēšana, kurā tiek iesaistīti klausītāji. Gunita, kura ar ģimeni pasākumu bērniem apmeklēja jau otro gadu, teica: „Jautāju meitai – vai tu gribi doties arī citu reizi uz šādu pasākumu, atbildē skanēja ļoti pārliecinošs – JĀ!” Liepājas draudze ir priecīga cerībā, ticībā un mīlestībā, jo, sniegpulksteņiem iezvanot pavasari, mēs atkal gaidīsim ciemos mūsu draugus.

Dagnija Roderte



Lūgšana ir panākumu ATSLĒGA

„.....un lūdziet Dievu par tiem, kas jūs vajā” Mt.5:44

Cik varenas lietas Dievs dara, ja uzticam Viņam pilnīgi visu! Mēs visi redzam un dzirdam, ka pasaulē valda liels ļaunums, kurš ienāk arī mūsu dzīvē. Mēs bieži vien protam atsaukties uz Dieva vārdu, kādreiz arī zinām, kā katrā situācijā rīkotos Jēzus, ko Viņš atbildētu uz uzbrukumiem vai arī klusētu par sev adresētiem nepatiesiem apvainojumiem.

Kā mums, kristiešiem, jārikojas šādās situācijās? Pagriezt otru vaigu vai dot pretī? Kas pār mums valdīs – dusmas vai saprāts?

Reiz pienāca arī manā dzīvē laiks, kad bija jāizvērtē un jāizvēlas, ko un kā darīt? Tas notika pirms 3 gadiem. Man tuvos radniekus, puikas pusaudžu vecumā, vajāja kāds skolasbiedrs ar saviem draugiem. Tā bija morāla un fiziska vardarbība. Viņu māte griezās pēc palīdzības pie policijas, taču no viņu puses nekas netika darīts. Vairāku mēnešu garumā puikas baidījās braukt uz skolu, nereti atgriezās mājās zilumos. Pazemojums, kas jāpiedzīvo pusaudzīm šajā vecumā, var atstāt ļoti dziļas un nepatīkamas sekas. Man kā tuvam radniekam, protams, arī tas sāpēja. Ko gan mēs varam darīt šādās reizēs, kad mūs it kā neviens nedzird, neviens neko neredz?

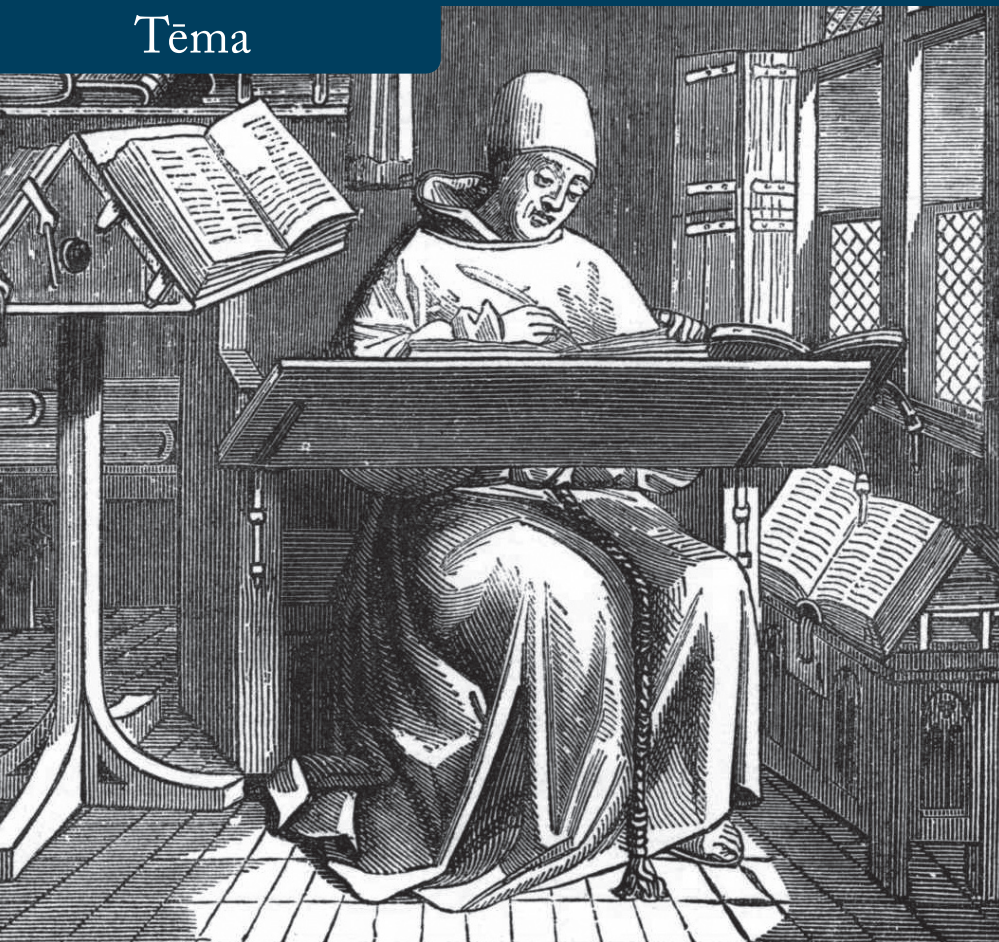
Atbilde nav tālu jāmeklē, jo tā ir lūgšana caur piedošanu. Mēs lūdzām, lai Dievs apskaidro šos pusaudžus, kas dara pāri citiem. Saucām uz mūsu Aizstāvi, kurš pacieta zaimus un vardarbību, būdams nevainīgs. Mēs ļoti ticējām, ka tas viss apstāsies. Ziniet, tā arī notika. Šī kompānija izjuka, taču dīvainākais, ko mēs nu nekādi negaidījām, tās barvedis kļuva puikām par labāko draugu.

Dievs ir pārsteigumu Dievs! Kāpēc es pieminu tik senu notikumu? Viss ir atkal ļoti vienkārši. Mēs turpinājām lūgt, lai šie pusaudži iepazīst To, kurš ir izmainījis viņu dzīves virzienu. Un šodien šis, nu jau bijušais barvedis, nāk uz baznīcu, lai iepazītu Debesu Tēvu. Man ir dota iespēja viņam vadīt sabatskolu. Daži no šiem jauniešiem ir bijuši vairākos mūsu draudžu pasākumos.

Lai kā sātans karotu par cilvēkiem, Dievs neļaus tos iekarot, jo Viņam katram ir savi plāni. Lūgšana ir panākumu atslēga. Mīļie vecāki, ja jūsu dzīvē ienāk šādas nepatīkamas situācijas, neaizmirstiet, ka mums ir Aizstāvis, kas zina, ko nozīmē būt par cietušo. Dievs visiem dod iespēju, arī tiem, kas citus vajā. Slava Visuvarenajam!

Ilona Berga





Bībeles tulkojums LATVIEŠU VALODĀ

Dievs deva caur saviem uzticamajiem kalpiem Bībeli – Dieva Vārdu visiem cilvēkiem, visos laikmetos, visām tautībām un valodām. Brīnišķā veidā Bībele tika saglabāta līdz pat mūsu laikam.

*Ojārs Incenbergs, mācītājs,
Latvijas Bībeles biedrības valdes
priekšsēdētājs*



Paplašinoties pasaules tautu un valstu sakariem, radās arī interese par dažādo tautu literatūru, bet sevišķi par Bībeli. 2. gadsimtā pirms Kristus Vecā Derība tika pārtulkota tā laika populārajā grieķu valodā (*Septuaginta*). Vēlāk tā tika jau tulkota sīriešu, latīņu, koptu, gotu, senslāvu un citās valodās.

Latviešu Bībeles pirmsākumi
Reformācijas kustības vēsmas Eiropā ātri izplatījās arī Latvijā. Dievkalpojumos Vidzemē un Kurzemē mācītāji paši centās tulkot vajadzīgos Bībeles

tekstus. Pirmajā grāmatā, kas iznāca latviešu valodā (1587. gadā), bija iespiesti stāsti par Kristus dzīvi. Kāds Vidzemes mācītājs bija iztulkojis Psalmus un Salamana sakāmvārdus, kas izplatījās rokrakstos. Kurzemes mācītājs Mancels arī tulkoja Sakāmvārdus un lika arī iespiest. 1664. gadā Vidzemes mācītāju sanāksmē runāja par to, ka būtu jātulko visa Bībele. Bet tika iespiesta tikai 2. Mozus 20. nodaļa, kur atrodas baušļi, un no Jaunās Derības Kristus kalna sprediķis.

Šajā laikā Bībeli tulkoja latviešu mācītājs Jānis Reiters, bet viņa tulkojums ugunsgrēkā sadega. Rodas jautājums kādēļ? Protams, nav nepārprotamas atbildes, bet man, iepazīstoties ar mācītāja Jāņa Reitera biogrāfiju, radās pārdomas. Viņš pats bija konflikta cilvēks, nepastāvīgs. Reizēm gan kalpoja kā mācītājs katoļu draudzēs, bet, rodoties konfliktiem, pieslēgās reformācijas kustībai, tad atkal mainot uzskatus. Iespējams, ka tikpat sarežģīts bija arī tulkojums. Un Dievs pieļāva, ka tas netika izplatīts.

1673. gadā Latvijā ieradās jaunais vācu mācītājs Ernsts Gliks. Iepazīstot apstākļus, viņš savā autobiogrāfijā raksta: „Pirmais trūkums, ko ar savām jaunajām un tomēr Dieva godam kalpot gribīgām acīm ieraudzīju, ierodoties šajā zemē (Vidzemē) bija, ka latviešu baznīcai nav Bībeles un tādēļ dievkalpojumi ir visai nožēlojamā stāvoklī. Tas mani mudināja šo (latviešu) valodu ar Dievam dotu stingru solījumu pamatīgi izpētīt un to pilnīgi apgūt.” Vēl citreiz viņš rakstīja: „Šī tumsa nav aprakstāma, to var tikai apraudāt.”

Lai varētu tulkot Bībeli no pamatvalodām, Ernsts Gliks dodas atpakaļ uz Vāciju, Hamburgu pie slavenā austrumu valodu pratēja E. Edcarda, kur vairākus gadus papildina ebreju un grieķu valodas zināšanas.

1680. gadā Ernsts Gliks atgriežas Latvijā un sāk Bībeles tulkošanas darbu. 1683. gadā viņu pārceļ darbā uz Alūksni, kur arī tiek paveikts tulkošanas darbs. Saprotot, ka vajadzīga ne tikai Bībele, bet arī izglītoti cilvēki, kas to var lasīt, viņš tajā pašā gadā dibina pirmās trīs skolas zemnieku bērniem Alūksnē, Apekalnā, Zeltīņos. Šodien šajās vietās ir piemiņas akmeņi.

Mācītāja muižā Alūksnē, kur tika tulkota Bībele, Ernsts Gliks iestādīja divus ozolus, pabeidzot Jauno Derību 1685. gadā un Veco Derību 1689. gadā. Šodien šajā vietā ir akmens, kurā iekalti vārdi – Glika ozoli 1685-1689.

Pēc pabeigtā darba tika izvēlēti mācītāji no Vidzemes un Kurzemes, kuri 14 nedēļu laikā lasīja un izvērtēja pādarīto.

Un tomēr par Bībeli latviešu valodā mums jāpateicas gan Ernstam Glikam, bet arī tā laika garīgās dzīves vadītājam Latvijā ģenerālsuperintendentam Jānim Fišeram, kas veicināja šo darbu, un Zviedrijas karalim Kārlim XI, kas atbalstīja tulkošanas un iespiešanas darbu ar 7500 dālderiem. 1694. gadā Bībele tika iespiesta. Šajā Bībelē ir 2487 lappuses,

un tā sver 4 kilogramus. No 1500 eksemplāriem 250 eksemplāri ar īpašu pavēli tika par velti izdalīti baznīcām un skolām. Sākumā pārdeva par 5, pēc tam par 3 dālderiem, bet vēlāk pat 1 dālderī, un tomēr bija maz lasītpratēju.

E. Glikā tulkotā Bībele ir pamats visiem pārējiem Bībeles revidētajiem izdevumiem līdz 20. gadsimtam.

Turpmākie Bībeles izdevumi latviešu valodā.

Laika gaitā mainās valoda, vārdu nozīmes, un tādēļ faktiski katrai paaudzei vajadzētu jaunu Bībeles tulkojumu. Kaut gan latviešu valodā netika no jauna tulkota Bībele, bet tika izdarīti labojumi. Turpmāko gadu laikā tika iespiesti labotie izdevumi.

2. izdevums – 1739. gads. Pēc Glikā tulkojuma bija pagājuši 50 gadi, un bija nepieciešams pārskatīt un uzlabot Bībeles valodu. To paveica Vidzemes ģenerālsuperintendenta J. B. Fišera (Glikā līdzgaitnieka Jāņa Fišera dēls) un Kurzemes hercoga pieaicinātie mācītāji. To iespieda Karalaučos (tagad Kaļiņingrada) 8000 eksemplāros.

3. izdevums – 1794. gads. Šo Bībeles izdevumu sagatavoja Rūjienas mācītājs Gustavs Bergmanis. Kaut gan viņam bija sava drukātava, šo lielo darbu izdeva Leipcigā, Vācijas grāmatu pilsētā. Šajā laikā notiek liels pagrieziens Bībeļu izplatīšanās darbā Eiropā. 1804. gadā tiek dibināta Britu un Ārziemju Bībeles biedrība ar mērķi izplatīt Bībeles par pieņemamām cenām visiem cilvēkiem. Tai sekoja 1805. – Glazgovas, 1806. – Īrijas, 1807. – Kanādas, 1813. – Latvijas, Krievijas. 1816. – Amerikas, Norvēģijas, 1817. – Austrālijas Bībeles biedrība. Jāatzīmē Krievijas cara Aleksandra I deģsmē pēc 1812. gada kara un Maskavas degšanas, viņa gada maksa Bībeles biedrībai bija 10 000 rubļi. Bez tam viņš uzdāvināja biedrībai mūra ēku spiestuvei un noliktavai un vēl 40 000 rubļus inventāram un citām vajadzībām.

4. izdevums – 1825. gads. Izdevuma korektūru iesāka mācītājs P. Tidemanis un pabeidza mācītājs J. K. Koēhlers un to iespieda Pēterburgā. Līdz 1826. gadam tika izdoti 5000 eksemplāri. Tad cars Nikolajs I Bībeles biedrību slēdza. Tomēr iespiedplates tika saglabātas un pārsūtītas uz Borgo pilsētu Somijā, kur grāmatiespiedējs Viderholms turpināja iespiest Bībeles.

5. izdevums – 1854. gads. 1844. gadā par Rīgas Bībeles biedrības vadītāju

tika ievēlēts bīskaps Dr. Kārlis Krišjānis Ulmanis. Viņš apņēmas no jauna tulkot Bībeli, bet aizņemtības dēļ nācās atteikties. Tomēr viņš veica 1739. gada izdevuma teksta revīziju un izdeva 1854. gadā Rīgā.

6. izdevums – 1877. gads. Valodniecisko un teoloģisko teksta revīziju veica 45 nedēļu laikā Dr. Augusts Bielenšteins ar palīgiem. Bībeli iespieda Jelgavā Stefenhāgena tipogrāfijā.

7. izdevums – 1898. gads. Vidzemes luteriskās Baznīcas sinodes uzdevumā mācītājs Roberts Auniņš ar palīgiem strādāja 16 gadus. 1893. gadā iznāca Jaunā Derība, 1898. gadā visa Bībele. Šis izdevums publicēts vairākkārt, pēdējo reizi 1948. gadā Somijā.

Otrais Bībeles tulkojums latviešu valodā – 1965. gads. Tas sastāvēja no 1937. gadā izdotās Jaunās Derības, un pie šī izdevuma Vecās Derības no 1951. gada strādāja mācītāji ārpus Latvijas. Valodas rediģēšanu uzticēja valodniekam E. Blesem, bet viņa nāve to pārtrauca, un darbs pilnībā netika pabeigts, bet tomēr tika iespiests. Šis izdevums bija labs atbalsts garīgam darbam Latvijā, jo dažādos veidos Bībeles tika ievestas un izplatītas.

1965. gada Bībeles izdevuma revīzija – 1997. gads, Latvijas Bībeles Biedrība



Edmunds Andersons

Dažas domas, kas man nāca prātā, sākot lasīt jauno Bībeles tulkojumu. Mazai atkāpei... man bija tā iespēja būt klāt jaunā Bībeles tulkojuma atklāšanas ceremonijā Doma baznīcā un dziedāt ar savu kori.

Jaunais Bībeles tulkojums nāca klajā divās daļās – vispirms Jaunā Derība, un tad, kad bija pārtulkota Vecā Derība, tad tika izlaista visa Bībele kopā. Lasot JD, nekādu

dižu domu neradās, bija daži vārdi citādi nekā jau ierastajā tulkojumā, bet nekas īpašs. Bet apskatot VD tulkojumu, sāku ar 1. Mozus grāmatu, un jau no pirmajiem pantiem šķita, ka jaunais tulkojums ir “senatnīgāks” vai šķietami tuvāks oriģinālam. Vai tā ir, par to man grūti spriest, jo oriģinālu neprotu lasīt. Un kurš tad ir oriģināls no tiem daudzajiem pieejamiem manuskriptiem!?

Palasot dažus no Psalmiem, nācās secināt, ka izmaiņas ir ievērojamas! Veselas paaudzes ir izaugušas ar iepriekšējo tulkojumu, un daudz dziesmu ir sakomponētas ar ierastajiem tekstiem. Vai jaunais tulkojums mudinās veidot jaunas dziesmas? Esmu dzirdējis diskusijas par dažu vārdu lietojumu jaunajā tulkojumā, kas, iespējams, izmaina nozīmi kādām no teoloģiskām doktrīnām. Bet tas tā ir un būs visos laikos un tulkojumos, kad kādu tulkotāju interpretācijas tiks pieņemtas, bet citu – atmetas. Es noteikti turpināšu izmantot jauno tulkojumu, bet salīdzināšu to ar citiem. Man tas ir sen jau par paradumu, pētot kādas rakstvietas, salīdzināt ar vairākiem tulkojumiem gan latviešu, gan angļu, gan krievu valodā. Katrā ziņā liels paldies tulkotājiem par paveikto darbu, jo nu mums ir pieejams vēl viens Bībeles tulkojums, kurš dažreiz ļauj labāk izprast kādu no rakstvietām!

Gribētu nedaudz pakavēties pie 1997. gada izdevuma. 1980. gados baptistu mācītājs Jānis Tervits un valodniece Milda Klampe sāka labot gramatiskās kļūdas 1965. gada Bībeles izdevumam, jo ārzemes sagatavotā un iespiestā izdevuma gramatika pilnībā neatbilda šeit Latvijā lietotajai gramatikai.

Kad 1990. gadā nodibināja Latvijas Bībeles biedrību (LBB), viņi iesāko laboto darbu nodeva LBB rīcībā. Tika izveidota darba grupa no ebreju un grieķu valodas zinātniekiem, pieaicinot arī latviešu valodas ekspertus. Tādā veidā tika sagatavots un iespiests 1965. gada revidētais teksts.

Strādājot un sagatavojot šo izdevumu, visiem bija viena doma – nevar tikai labot, ir pienācis laiks Bībeli tulkot pilnīgi no jauna no pamatvalodām, Veco Derību no senebreju un Jauno Derību no grieķu valodas.

1995. gada rudenī tika iesākts darbs pie jaunā Bībeles tulkojuma. Šis projekts tika saskaņots arī ar Apvienoto Bībeles biedrību, jo šādam darbam ir vajadzīgi līdzekļi.

Ticu, ka tāpat kā Dievs savā laikā izredzēja vīrus, kas uzrakstīja Bībeli, vairāku tūkstošu gadu laikā saglabāta un nesagrožīta Bībele ir nonākusi līdz mūsu laikam, arī Dievs vada un kārtoti apstākļus katram jaunam Bībeles tulkojumam.

1996. gadā dzīvoju un darbojos Lie-

pajā. 6. martā, esot Rīgā, bija dažas brīvas stundas, un aizbraucu uz Bībeles biedrību. Guntis Kalme, tā laika LBB vadītājs, saka: „Pēc pusstundas ierodas Zviedrijas Bībeles biedrības pārstāvji. Tev jāsaka apsveikuma vārdi.”

“Neesmu domājis,” atbildēju. Tā sagaidot, Dievs deva vārdus teikt īstā laikā, īstā vietā, īstiem cilvēkiem.

Sacīju viņiem: “Es pateicos jums kā zviedru tautas pārstāvjiem, ka jūs savā laikā devāt latviešiem Bībeli.”

Viņi pāsteigti saskatījās un neizprata sacīto. Tad paskaidroju: “Kad 1680. gados Ernsts Gliks iztulkoja Bībeli latviešu valodā, tad toreiz Latviju pārvaldīja Zviedrijas karalis Kārlis XI. Viņš atbalstīja šo darbu, piešķirdams tulkošanai un iespiešanai 7500 dālderus.”

Vēl piebilda: “Mēs tikko esam iesākuši jauno Bībeles tulkojumu, un varbūt pašreiz valdošais karalis var sponsorēt šo iesākto darbu.”

Pēc divām nedēļām bija LBB valdes sēde, un, ierodoties Rīgā, uz galda atradās Zviedrijas lielākais laikraksts, kura pirmajā lappusē raksts – Zviedrijas karalis Kārlis XVI Gustavs dāvina Bībeles tulkojumam latviešu valodā 75 000 zviedru kronas.

Tas vēl nebija viss. Zviedrijas Bībeles biedrība izveidoja akciju saistībā ar karaļa 50 gadu jubileju 1996. gada 30.

aprīlī, un tika saziēdotas vēl 500 000 zviedru kronas.

Pateicība Dievam par piešķirtajiem līdzekļiem iesāktajam darbam! Turpmākajos gados vēl tika saņemti ziedojumi tulkošanas darbam no Zviedrijas, kā arī no Somijas un Dānijas Bībeles biedrībām. Pateicība arī visiem, kas ziedo un aizlūdz Latvijā un tādā veidā atbalsta LBB darbu katru gadu.

Tādēļ man ir dziļa pārliecība, ka Dievs vadīja un kārtoja mūsu jauno Bībeles tulkojumu un vada Latvijas Bībeles biedrības darbu. Protams, vadot biedrības darbu, man ir bijuši daudzi piedzīvojumi, kā Dievs ir izkārtojis Bībeles biedrības darba norises vislabākā veidā, kad reizēm mūsu un mani plāni bija pavisam citi.

Tulkošanas process

Vēlos paskaidrot, kā notiek tulkošanas darbs šodien. Kā jau pieminēju, strādājot pie revidētā teksta izdevuma, bija izveidojusies darba grupa, kas pārvaldīja senās valodas. Šī tulkošanas darba grupa turpināja darbu pie jaunā Bībeles tulkojuma.

Katru Bībeles grāmatu tulkoja viens tulkotājs. Tad šo tulkojumu izvērtēja visi tulkotāji kopā ar latviešu valodas specialistiem. Tā tika sagatvots tulkojuma variants, kuru tālāk nodeva izvērtēšanai Latvijas kristīgo konfesiju

nozīmētajiem ekspertiem. Viņu iesniegtos priekšlikumus attiecīgi izvērtēja starpkofesionāla ekspertu komisija. Centos piedalīties visās starpkonfesionālās komisijas sēdēs, un apliecinu, ka ar dziļu cieņu pret pamattekstu tika pārrunāti grūtākie Bībeles teksti, līdz nonācām pie labākā risinājuma. Reizēm viena vārda apspriešanai tika pavadītas vairākas stundas, pat reizēm atstājot mājas darbus ekspertiem, lai nākošā tikšanas reizē atrastu labāko risinājumu.

No Adventistu Baznīcas kā pārstāvis grieķu valodā Jaunās Derības tekstiem bija mācītājs Herberts Driķis. Vecās Derības tekstus izvērtēja mācītājs Īzaks Kleimanis. Viņu dotie ieteikumi tika augstu vērtēti un ņemti vērā.

Bībeles pamatteksti ebreju un grieķu valodā.

Esmu dzirdējis vairākkārtīgi no dažādiem cilvēkiem apgalvojumus, ka pirmais Ernsta Glika tulkojums tapa no vācu valodas. Vēl nesen bija saruna un jautājums – ja Bībeli tulko no vienas valodas citā, tad kas tad paliek no pamatteksta?

Tā ir nepareiza izpratne. Bībeles biedrības visā pasaulē tulko tikai no pamattekstiem – no ebreju un grieķu valodas.

Protams, rodas pamatots jautājums.



Guntis Bukalders

Kad pirmo reizi paņēmu rokās jauno tulkojumu, uzreiz atšķīru Mt. 5:3-11 un ... apmulsu. Kāpēc laimīgi?! Man šķita, ka tas ir galīgi nepareizi – iepriekšējā tulkojumā bija svētīgi. Laimīgs es varu būt pats no sevis, varu sēdēt savā kaktiņā un priecāties par sevi. Bet svētīgs es esmu ci-

tiem, turklāt svētība nāk no augšienes, no Dieva. Tā man šķita. Pārbraucis mājās, atšķīru grieķu teoloģisko vārdnīcu un sāku lasīt. Izrādījās, ka grieķu vārds *makarios* nozīmē gan svētīgs, gan laimīgs. *YHWH* nekad nav nosaukts par *makarios*. Šis vārds vienmēr tiek attiecināts tikai uz cilvēkiem un atšķiras no svētīšanas vai svētītā (gr. *eulogia*, *eulogetos*). Grieķiski tas apzīmē īpašu laimi, kad vari būt dievišķās valstības dalībnieks, kad vari būt līdzīgs dieviem. No tā saprotam, ka Kalna sprediķī Kristus nosauc par laimīgiem tos, kuri kļūst līdzīgi Viņam raksturā, jo tie iemantos Dieva valstību. Ja saprotam grieķu vārda laimīgs etimoloģisko izcelsmi un nozīmi, tad jāsecina, ka jaunais tulkojums šeit ir precīzāks.

To pašu var teikt par Ecehiēla 20:21 – ebreju teksta analīze skaidri parāda, ka jaunais tulkojums ir daudz precīzāks. “Dēli dumpoja” nevis “bērni bija stūrgalvīgi”; “neievēroja manas tiesas” nevis “nepildīja Manus baušļus”; “sabatu tie sagānīja” nevis “Manas svētās dienas tie nesvētīja”.

Cits piemērs – Sak.v. 29:13. 1965. gada teksts: “Nabagie

un mantas plēsēji satiekas cits ar citu, bet Tas Kungs ir, kas viņiem dod acu gaismu.” Jaunais tulkojums: “Sūrdienis un varmāka – abi līdzās, acu gaismu abiem dod Kungs.” Salīdzinot ar ebreju tekstu, jāsecina, ka iepriekšējā tulkojumā bija liekvārdība, ebreju tekstā nemaz nav tik daudz vārdu! Var šķist, ka “sūrdienis” ir dīvains jaunizgudrojums, solis atpakaļ, bet, ieskatoties vārdnīcā, redzam, ka nabags, ebr. *raš*, ir atvasināts no vārda *roš* – “rūgts (indīgs) augs”. Līdz ar to “nabags” neatklās ebreju ideju tik labi kā “sūrdienis”, kas vairāk saistās ar rūgtumu. Te tulkotājiem pienākas uzslava! Vēl viens piemērs – Sak.v. 27:17. 1965. gada teksts: “Dzelzs tiek ar dzelzi uzasināta, un vīrs trin vīru.” Jaunajā ir daudz labāk – “Dzelzi asina dzelzs, cilvēku – otrs cilvēks.” Atkal tulkotājus var tikai uzslavēt! Vismaz viens vīrs gar otru vairs netrinās... Mūsdienās, lasot šādu izteicienu, var būt citas asociācijas.

Vai jaunajā tulkojumā ir kādas kļūdas? Jā, dažas esmu pamanījis (Jes. 8:20, Cef. 3:18, Kol. 2:17 un Mt. 6:11) un nosūtījis ieteikumus Bībeles Biedrībai, kas sola pāris gadu laikā savākt ieteikumus labojumiem, tad tos izskatīt un, ja nepieciešams, veikt korekcijas. Tomēr uzskatu, ka jaunais tulkojums ir daudz precīzāks. Tas, ka mums varbūt kaut kas nepatīk, ir mūsu, ne teksta problēma. Protams, nevar nepieminēt arī to, ka dzeja beidzot ir tulkota kā dzeja. Iesaku visiem iegādāties jauno tulkojumu un sākt to lasīt.

No kādiem tekstiem tiek veidoti šie pamatteksti?

Bībele ir vislabāk dokumentētais teksts pasaulē. Ir atrasti vairāk nekā 13000 Jaunās Derības daļu manuskripti. Tātad no šiem senajiem rokrakstiem arī top mūsdienu Bībeles pamatteksti Vecajai un Jaunajai derībai.

Jo senāki ir šie manuskripti, jo tuvāki oriģinālam. Laikā, kad Gliks tulkoja, vēl nebija atrasti daudzi šodien zināmie senākie Bībeles rokraksti.

1516. gadā Roterdamas Erasms publicēja *Novum Instrumentum omne* – paša no dažādām versijām savāktu, divvalodīgu (latīņu un grieķu valodā) Jaunās Derības versiju. Šī manuskripta otro (1519. gada) izdevumu Mārtiņš Luters izmantoja, veicot Bībeles tulkojumu vāciski, bet trešo (1522. gada) izdevumu Džons Tindeils – Jaunās Derības angļu versijai.

Sensacionālo atklājumu vēsture sākās ar 19. gadsimta vidū, kad vācu pētnieks Konstantīns Tišendorfs nejauši atrada t.s. Sinaja kodeksu. Toreiz jauno teologu un Bībeles zinātnieku ieinteresēja Svētās Katrīnas klosteris Sinaja kalnā, par kuru jau sen bija izplatītas valodas, ka tā bibliotēkā uzglabājoties pasakainas rakstu vērtības, jo sevišķi arhaiski, gluži nepazīstami Bībeles teksti.

Tišendorfs vairākas reizes devās tā-

lajā ceļā uz Sinaja klosteri. Viens no runīgākajiem mūkiem, ieraudzījis Tišendorfu, ieaicināja viņu savā cellē parunāties. Pētnieku pārsteidza tas, ka celles kaktos mētājās veci, nodzeltējuši pergamenti. Tāpat, aiz gara laika Tišendorfs tajos ielūkojās sākumā pavirši, bet tad, vairāk iedziļinādamies, viņš tikko spēja apvaldīt satraukumu. Viņa rokās bija nokļuvuši plaši Vecās derības fragmenti un visa Jaunā Derība, kuri, kā tas vēlāk noskaidrojās, bija radušies 4. gadsimtā.

Tātad šodienas Jaunās Derības teksti grieķu valodā ir visu šo seno atklājumu kopsavilkums jeb Jaunās Derības pamatteksts, kuru izmato Apvienotās Bībeles biedrības, lai tulkotu Jauno Derību mūsdienu valodās, arī latviešu valodā.

Atklājumi Kumrānā

Radikālu pagriezienu Vecās Derības tekstu rokrakstos izdarīja atklājums 1946./47. gadā Kumrānā, netālu no Nāves jūras.

Rokraksti, kas pilnībā saturētu Vecās Derības tekstus, bija pieejami tikai no 9./10.gs. pēc Kristus (Masoretu teksti). Tāpēc nenovērtējama ir Kumrānas apkaimes alās atrasto tekstu nozīme, kas datējami aptuveni 1000 gadus agrāk. 175 rokrakstos ir pārstāvētas gandrīz visas VD ietilpstošās grāmatas (izņemot

Esteres grāmatu), tomēr jāatzīmē, ka šie rokraksti ir saglabājušies vairāk vai mazāk fragmentārā stāvoklī. Vienīgais pilnībā saglabājušais rokraksts ir Jeruzalemes muzeja lepnums – vairāk nekā 7m garais Jesajas grāmatas tīstoklis no 1.alas. Par lielu pārsteigumu pilnībā saglabājies teksts uzrādīja ļoti maz atšķirību no masoretu teksta, labs pamatojums visa VD tekstaniecīgām izmaiņām turpat 1000 gadu garumā.

Iepazīstoties ar šodien izmatotiem Bībeles pamattekstiem abās valodās, varam pārliecināties par godprātīgo attieksmi, jo katrā lappusē ir atsaucis un norādījumi uz citiem variantiem kā citos manuskriptos izteikta teksta versija.

Tādēļ arī Jaunajā Bībeles tulkojumā ir zemsvētras atsaucis un norādījumi uz iespējām citādi tulkot tekstu. Bet tomēr varu teikt, ka šīs nianšes neizmaina galvenās Bībeles pamatmācības. Turklāt šajā tulkojumā arī centāties izmatot tos vārdus latviešu valodā, kuri nav lietoti iepriekšējos tulkojumos, bet ir sinonīmi un atbilst pamatvalodas vārdam, lai atklātu šo seno vārdu domas plašumu.

Tādēļ ir labi, ka mums šodien ir vairāki Bībeles tulkojumi latviešu valodā, jo visi tulkojumi ir veikti pēc labākajām iespējām attiecīgajā laikmetā.

Lasīsim, izvērtēsim, bet pāri par visu dzīvosim, kā to māca Bībele. Tad Dievs mūs svētīs.



Andris Pešelis

Luters atgriezās pie Dieva, lasot latīņu Vulgātu, tomēr to nekad nav tulkojis. Reformācijas laikā protestanti tulkoja Bībeli no vairākuma manuskriptu (99% no visiem Bībeles manuskriptu) pamatteksta, nevis no mazākuma manuskriptiem (1% no visiem Bībeles manuskriptiem), no kuriem ir tapusi latīņu Vulgāta. Tās teksta lasījumu protestanti uzskatīja par sagrozītu. Pretējās domās ir Vatikāna teologi, kuri uzskata, ka tieši protestantu tulkojumi ir sagrozīti. Šī iemesla dēļ visi protestantu Bībeļu tulkojumi un pat to Jaunās Derības pamatteksts tika ievietoti „Aizliegto grāmatu indeksā”.

19. gs. nogalē notika Bībeles teksta revīzija, kur tapa Jaunās Derības pamatteksts, kas ietekmējās no Vatikāna un Sinaja kodeksu lasījumiem, kas laika ziņā ir vissenākie no pieejamajiem Jaunās Derības manuskriptiem un pieder pie mazākuma manuskriptu grupas. Vadoties no tiem, zinātnieki nāca pie secinājumiem, ka protestantu Bībeļu pamatteksts ir sagrozīts. Revidētās Jaunās Derības pamatteksts ir par aptuveni 2000 vārdiem īsāks, un koriģēti tika 7% no visa teksta lasījumiem. Tas tika darīts, balstoties uz pieņēmumu, kāds varētu būt Jaunās Derības pamatteksta lasījums pirms vairākuma manuskriptu tapšanas, ignorējot, kur atradās šie

mazākuma manuskripti Reformācijas laikā. Tieši mazākuma manuskriptu savstarpējo atšķirību dēļ zinātnieki vēl joprojām nav vienprātīgi, kā sākotnēji skanējis Jaunās Derības teksts, un katru gadu top daudz jaunu Vārda versiju, kuras visas tiek piedāvātas kā „labākas” un „precīzākas” nekā vecie tulkojumi.

Kas attiecas uz jauno tulkojumu, latviešu lasītājiem ir paveicies, ka tā pamatā nav *The Good News Bible*, kas pēc būtības ir teksta atstāstījums, jo lielākā daļa no visiem jaunajiem Bībeles tulkojumiem pasaulē top tieši no šīs versijas. Lai nu kā, bet jaunā tulkojuma pamatā ir likts zinātnieku komisijas apstiprināts pamatteksts, kurš tehniski ir iztulkots ar pārgalvīgu domu, ka vienam pamatteksta vārdam var būt vairākas nozīmes. Aplūkojot leksikonu, tiešām tā var šķist, un vienam vārdam var būt vairāki tulkojumi, bet... konkrētajā rakstu vietā konkrētajam vārdam var būt tikai viena nozīme, jā un āmen.

Šī iemesla dēļ jaunajā tulkojumā vairākās vietās ir sarautas rakstu vietu saiknes starp Veco un Jauno Derību, un pie vainas nav pat Septuaginta, bet gan tulkotāju meistarība. Teksts skan citādi, un tikai tādēļ, ka to var citādi pateikt ar esošajām zināšanām valodās. Vēl līdz šim laikam es neesmu dzirdējis argumentētus skaidrojumus, kamdēļ tas ir bijis vajadzīgs un kā tas pagodina Vārda Autoru.



TULKOTĀJIEM IR JĀUZTICAS

Jaunā Bībeles tulkojuma viens no Vecās Derības tulkotājiem Enoks Neilands saka, ka zina daudzus Bībeles tulkojumus dažādās valodās, kuri netiek izmantoti, jo cilvēki tiem neuzticas. Ar jauno latviešu tulkojumu tā nevajadzētu notikt. Enokam ar Bībeles tulkošanu saistās gandrīz visa viņa dzīves darba līdzšinējā pieredze. Un tā ir interesanta. Tagad viņš ir dzīves krustcelēs, jo ir jādoma, ko darīt tālāk.

Kā tas viss sākās?

Sākums īstenībā saistās ar atmodu. Bija 1989.gads, kad es atnācu no padomju armijas, kur biju iesaukts, kad studēju lauksaimniecības akadēmijā. Sāka parādīties jaunas iespējas, un akadēmija vairs nešķīta perspektīva. Tobrīd daudziem aktuālas bija garīgās lietas. Bija jaunas iespējas – arī studēt teoloģiju. Un arī es nolēmu mainīt studijas lauksaimniecībā pret studijām teoloģijā. Šodien vairs nevar pateikt, vai šis lēmums bija pareizs. Bet man tas ir nozīmējis nākamās 20 interesantus gadus, kas ir saistīti ar teoloģiju.

Tajā laikā, 90.gados, senebreju valodas studijas Teoloģijas fakultātē bija saistītas ar profesoru Jāni Sīkstuli. Viņš bija viens no labākajiem pedagogiem, kas spēja ieinteresēt.

Viņš aizrāva?

Jā, tieši viņa personība ietekmēja. Es vispirms biju sācis mācīties baptistu seminārā, pēc tam Latvijas Universitātē. Kad sākās Bībeles tulkošanas projekts, tad Bībeles biedrība meklēja speciālistus un aicināja no LU, lai tā sagatavo kādu komandu, kas palīdz. Jānis Sīkstulis pats bija ļoti aizņemts, taču aicināja dažus tos studentus, kas, viņaprāt, varētu piedalīties. Daži nepalika, bet trīs mēs sākām tur strādāt. Kad pēc gadiem bijām beiguši savu pamatdarbu tulkošanā,

mēs paši komandā sākām runāt – redz, kā uzkrājas pieredze! Un tagad ir žēl, ka projekts beigsies, un viss – pieredzi vairs nevarēs izmantot.

Beidzās tulkošanas darbs, sāku domāt par iespējām, kā dzīvot tālāk. Mazliet bija iespēja būt lektoram Universitātē, bet nekas daudz tur nebija. Mācīju Vecās Derības teoloģiju un ekseģēzi. Radās doma – varbūt iesaistīties kādos citos projektos, vismaz uz brīdi?

Tieši tobrīd no Viklifa Bībeles biedrības atbrauca cilvēki uz Latviju, kuri meklēja speciālistus, kas varētu iesaistīties kādā projektā. Sākumā bija runa par to, ka vajadzētu doties uz Āfriku, kur nepieciešami Vecās Derības speciālisti, piemēram, Kenijā. Taču finansiālu iemeslu dēļ vēlāk viss nosvērās par labu Papua Jaungvinejai, kur bija lēta un laba skola.

Tad jūs ar ģimeni devāties uz Papua Jaungvineju?

Jā, 2003. gada rudenī devāties pusgadu uz Angliju, izgājām sagatavošanās kursu, un tad janvārā sākumā devāties uz Jaungvineju.

Kas tur bija jādara?

Es palīdzēju divos Vecās Derības tulkošanas projektos. Viens bija oksapmin valodas grupā, otrs imbo-ungu valodas grupā,

tā ir viena no lielajām valodas grupām (ap 40 tūkstoši lietotāju). Plus man bija iespēja vairākus gadus doties uz Papua Jaungvinejas Universitāti, tur es biju kā vieslektors. Tad vēl pastrādāju vienu semestri vienā privātajā augstskolā. Mazliet arī strādāju attīstības projektā, kura mērķis ir veicināt lasīt un rakstīt prasmi. Nauda caur Misijas padomi nāca no Zviedrijas valdības, un viņi man maksāja, lai es uzlabotu rakstīt un lasīt prasmi vairākos reģionos.

Sieva bija iesaistījies vietējā skolā, viņa mācīja latīņu valodu, viņai ir maģistra grāds klasiskajās valodās. Un tad, ja ārzemēs grib studēt medicīnu, tur ir vajadzīgs latīņu valodas pamatkurss. Viņai nebija liela grupa, ap 7 studentiem, kas Papua Jaungvinejā ir normāli.

Kādā valodā notika mācības?

Izglītība Papua Jaungvinejā no 1. klases ir angļu valodā, kas pašā valstī rada problēmas, jo vietējiem zināmā mērā tā ir svešvaloda. Tur bijušas ilgstošas diskusijas, kā šo procesu padarīt cilvēkiem draudzīgāku, jo valstī ir daudz, vairāk nekā 850 vietējās valodas! Skaidrs, ka iespīest grāmatas un izglītību padarīt pieejamu visām valodām nav iespējams. Tāpēc viss notiek angļiski. Tie, kam ir nauda un kas vairāk nekā 6 gadus ir mācījušies skolā, angļu valodu zina labi. Tad ir iespējas pēc 10. klases mācīties vienkāršā skolotāju institūtā vai par medmāsu. Un ja beidz 12. klasi, tad var studēt. Tikai tas notiek par lielu samaksu.

Atšķirība starp Latviju un Papua Jaungvineju ir tā, ka viņi var izdzīvot arī tad, ja nav nekā. Mums vajag māju, jo ir aukstas ziemas. Viņi var uzcelt māju no tiem materiāliem, ko mežā atrod. Tā viņi lielākā daļa dzīvo, un tas nav kauns. Mājā gan iekšā nekā diža nav. Var atļauties porolona matracīti, kādus traukus. Bet galvenā nauda aiziet izglītībai. Jo tā ir par maksu. Tur kāds gudrinieks, kad 1975. gadā viņi ieguva neatkarību, ir ieteicis, ka vislabākais nodokļu iekasēšanas veids ir izglītības iegūšana. Līdz ar to tas nospiež cilvēku intelektu. Tur ir ļoti daudz ļaužu, kas nespēj samaksāt bērniem par skolu, tāpēc daudzi nemāk ne lasīt, ne rakstīt.

Kristietība ir ļoti populāra, misionāru tur ir pilns. Tā tad ir alternatīva. Tur, kur ir misionāri, viņu viens no veidiem uzrunāt cilvēkus ir iemācīt rakstīt un lasīt par velti. Bet tas ir pārāk maz mūsdienu dzīvei. Tā ir liela problēma.

Gada maksa skolā ir ap 300 latiem mūsu naudā. It kā summa nav liela, bet ja naudas nav vispār... Darba nav. Tātad kaut kas jāpārdod. Nu, ja patrāpās pārdot cūku – tas ir populārākais dzīvnieks tur. Bet kāpēc lai citi pirktu cūku? Vai nu ir kāzas, bēres, vai arī bijis kāds konflikts, un tad tā ir kā kompensācijas samaksa – tie varētu būt iemesli pirkt cūku. Ja izdodas pārdot cūku, tā maksā ap 1500 kīnām, tas ir ap 300 latiem. Tātad, viena bērna skolas maksa. Pārdot divas cūkas gadā – tā ir liela veiksmē. Taču bērnu parasti ir vairāk nekā viens...

Vēl varētu pārdot saldus kartupeļus. Apmēram 5 kilogramu maiss maksā ap latu – , daudz jāpārdod. Vārdu sakot, tā ir liela problēma. Kalnos, kur strādāju, salīdzinājumā ar piekrasti viss aug daudz lēnāk. Tur ir nopietni jāstrādā, ja grib, lai kaut kas izaugtu. Piemēram, tulkotāji, kuriem mēs palīdzējām, kuri dzīvoja vēl augstāk kalnos, apmēram 2 kilometru augstumā no jūras līmeņa. Banāni tur vairs labi neaug. Pusotrā gadā iznāk viena raža. Piekrastē gan izaug milzīgi un īsākā laikā. Kalnos tie ir maziņi, varbūt 10 vienā ķekarā tikai. Arī ananāsi labi neaug. Cukurniedres vēl aug, bet veģetācijas laiks ir daudz ilgāks. Ja piekrastē ienākas

reizi 9 mēnešos, tad augstāk jāgaida vairāk nekā gadu. Tā nu, viņiem nākas visu dienu strādāt, ap pusseptiņiem paliek tumšs, un tad, vakarā pie petrolejas lampas sākas darbs pie Bībeles tulkošanas.

Cik valodās Bībele tur ir iztulkota?

Tikai vienai valodas grupai ir visa Bībele. Pārsvārā ir tikai Jaunā Derība vai Derības daļas. Un tad dažām ir vēl klāt kādas Vecās Derības daļas. Diemžēl Jauno Derību ir grūti saprast, ja nezina absolūti neko no Vecās Derības.

Jārēķinās arī ar to, ka viena daļa no Bībeles kultūras viņiem ir saprotama, un viena daļa absolūti nesaprotama. Saprotamā daļa ir saistīta ar sensenām tradīcijām – ģimeni, radiem. Piemēram, radu raksti eiropietim ir viena no garlaicīgākajām Bībeles daļām. Papuasijā tā ir ļoti interesanta lieta. Viņiem tas patīk, jo ir svarīgi – kurš ar kuru drīkst precēties, kuram no kura ir radušies bērni, tas viss ir ļoti svarīgi zināt, jo ir saistīts ar zemes īpašuma tiesībām. Un vēl, ja kāds to ir uzrakstījis, tas nozīmē, ka tās ir īstas dzimtas, – tas nav izdomāts stāsts. Līdz ar to viņi to lasa ar interesi. Kamēr eiropietis šo daļu pārsvārā izlaiž, apskatās, kur beidzas raduraksti, un tad lasa tālāk.

Klimatiskās atšķirības savukārt ir tik ļoti lielas, ka dažkārt pat bildes jāliek klāt. Piemēram, tur lietus līst katru dienu, tātad ūdens nav dzīvības jautājums. Par avotiem neviens tur neuztraucas. Līdz ar to tuksnesis un avots ir diezgan izaicinoša lieta. Kad bija jātulko Psalmi, 1. psalmā rakstīts – „stādīts pie ūdens straumes”, ebreju tekstā ir rakstīts – pie ūdens straumes vai uz pazemes ūdens straumes. Ir ļoti savādi



papuasam saprast to, kā var rīkoties tik dumji un stādīt kaut ko pie ūdens upes. Jo tiklīdz uznāks lietus, tas visu aizskalos. Tur neko nestāda pie ūdens. Ir jāmeklē auglīgu zemi. Līdz ar to jātulko ideja tā, lai lasītājs saprastu. Ja Bībelē ierakstīts – stādīt pie ūdens straumes – tad šis psalms tiks uztverts pilnīgi pretēji.

Vēl par pelavām – viņiem nav graudaugu. Viņi tādus nav redzējuši. Kā lai paskaidro, kas ir pelava? Tur pat valodā nav tāda vārda. Mans uzdevums bija vietējiem tulkotājiem izskaidrot, ko šis vārds nozīmē. Tātad tas ir kaut kas bezvērtīgs, kas ir ap kaut ko vērtīgu, bet to bezvērtīgo ir jādabū nost. Salmiem vēl ir vērtība, bet pelavām vispār tādas nav. Tad viņi saka – ā, tas izklausās pēc pangalrieksta mizas! To pat cūkas neēd. Tai

arī nav nekādas vērtības. Pangalrieksts savukārt ir pazīstams tikai viņiem, tas aug augstu kalnos noteiktā klimatiskā zonā, ir maz vietu pasaulē, kur tādi rieksti aug. Augs izskatās līdzīgs ananāsam pusmetra augstumā, kur iekšā ir daudz riekstu, kas atkal ir mazā čaumalā. Auga ārējā miza bija vārds, kuru varēja lietot pelavu vietā. Jo nav jēgas lietot vārdu, ja tu nezini nozīmi. Reizēm ir ļoti grūti izskaidrot, ko katrs vārds oriģinālā nozīmē, un tas bija mans darbs. Pēc tam viņiem pašiem bija jāatklāj, kā tālāk to iztulkot pieņemamā veidā.



Tur mēs arī redzējām, cik svarīgi ir, lai cilvēki tulkojumu uzskata par savējo, tāpēc vietējiem šajā darbā ir jābūt ļoti iesaistītiem. Baltais misionārs tikai izskaidro oriģinālā rakstīto, bet tālāko darbu jāveic vietējiem.

Kad jūs atgriezāties Latvijā?

Pēc 3 ar pus gadiem. Tad beidzās finansējums, un bija jābrauc atkal atpakaļ.

Atbraucām uz krīzes sākumu, un tajā laikā arī pilnībā tika pabeigts darbs pie mūsu Bībeles tulkojuma. 2003. gadā mēs, tulkotāji, beidzām savu darbu. Es tur piedalījos no sākuma līdz beigām. Tad sākās galīgās redakcijas veidošana un vienošanās ar Baznīcām. Reizēm arī tur bija tikšanās ar tulkotājiem. Un pagājušajā gadā tika pielikts punkts.

Kāda ir sajūta, ņemot rokās jauno tulkojumu?

Ir gandarījums, ka teksts tiešām ir lasāms, tāpat kā senebreju teksts. Bībelē ir daudz augsta līmeņa literārie darbi, ko vecajos tulkojumos vairs galīgi nevar pamanīt. Piemēram, Ķēniņu grāmatās ir ļoti smalki izstrādāti literārie darbi, nav tā, ka vienkārši kāds ir gājis un kaut ko pastāstījis. Ļoti smalki katrs vārds un teikums ir savā vietā. Tur ir atskaņas, emocionālie kāpinājumi, darbības vārdu ķēdes, tā saucamās aploces, kad ir viens teikums sākumā, kaut kas pa vidu, un tad atkal tas pats teikums beigās. Viss ir ļoti smalki izstrādāts. Un to iepriekšējos tulkojumos nevarēja tā pamanīt. Bet es domāju, ka šis ir izdevies diezgan labi.

Interesantākie stāsti, ko es uzreiz varu ieteikt, ir 1.Ķēniņu grāmatā 13. nodaļā par Dieva pravieti, ko lauva nāca un ēda. Tas ir interesants literārs darbs. Tad sākot ar 1.Ķēniņa 17. nodaļu, kur sākas Elijas-Elišas stāsts, interesanta ir tieši 17., 18. un īpaši 19. nodaļa. 19. nodaļa ir izcils literārs darbs, perfekts. Tad vēl 21. nodaļa par Nābota vīna dāru. Daudzi šie stāsti vēlāk ir ietekmējuši nākošos rakstniekus, piemēram, stāsts par vīna dāru. Varbūt Nābota vietā nomainīts kāds vīrietis vai sieviete, bet galvenā sižeta līnija ņemta

no šī stāsta. Daudzas vērtības literatūrā, mēs redzam, ir no Bībeles, Vecās Derības. Ja ir iespēja lasīt Bībeli arī šādi – tas ir gandarījums. Jo mūsdienās cilvēki ir izglītoti, kritiski, neticīgi – ir svarīgi, lai viņi vispār saprastu, par ko Bībelē ir runa. Un es domāju, ka ir labi, ja ir viens tulkojums, kuru var lasīt kā literāru darbu, pat ja tam netic. Tad, lai katrs vērtē, domā un analizē. Ir gandarījums, ka sanācis labs tulkojums.

Vai jūs pats esat bijis Izraēlā?

Esmu bijis dažas nedēļas Izraēlā. Tas bija saturīgs laiks. To organizēja viens amerikāņu profesors. Mēs bijām pasniedzēji no dažādām teoloģiskām iestādēm. Un mums bija dažādas tikšanās. Mēs tikāmies ar veciem profesoriem Izraēlas universitātē, ar mesianiskajiem jūdiem, kā arī ar tā saucamajiem pīsmekieriem, kas ir ebreji, kuri neatbalsta vietējo politiku. Tikāmies ar Palestīnas kristiešiem, kas ir pilnībā aizmirsti no citiem kristiešiem pasaulē. Jo pasaulē jau tikai runā – ak, kāda izredzētā tauta! Bet pirmā lieta, kas notiek, kad šī tauta iebrūk kādā Palestīnas ciematā, ir iznīcināt baznīcu. Karavīri čurā uz altāra, kur citi metas ceļos, bet pārējos kristiešus neinteresē. Viņiem ir tikai doma par izredzēto tautu, kas ir tāds absolūts stulbums!

Bija ļoti vērtīgi redzēt visas grupas kopā, ar visiem parunāt. Vienā vakarā mēs bijām uzaicināti uz tikšanos pie ebreju ģimenes kur pulcējās pārstāvji no dažādām grupām, – ebreji, palestīnieši un kristieši kopā. Izrādās, ka ir iespēja arī visiem runāt un mierīgi pārspriest. Tas man ļāva palūkoties ar citu skatu uz konfliktu, kas tur ir.

Protams, redzējām arī arheoloģiskās vietas. Un man tas noderēja. Piemēram, es tulkoju Ķēniņu grāmatu, un tur sākumā ir apraksts, kā Salamans nāk pie varas. Sākumā viens no brāļiem turpat netālu rīko savu ballīti, arī mēģina kļūt par ķēniņu, bet Jeruzalemē ieceļ Salamanu. Un tad lasot reizēm nav sapratne, kāpēc, kad atnāk vēstnesis, visi bēg prom no pašieceltā valdnieka ballītes un pat nepabeidz ēšanu – galu galā paēst taču varēja! Bet abas vietas tiešām ir ļoti tuvu. Tur ir neliels kalna ieloks, kur vienā pusē ir Jeruzaleme un otrā pusē vieta, kur svinēja otrs kandidāts. Vienā pusē var dzirdēt, ka kaut kas notiek otrā pusē, bet nevar redzēt. Atbalsis ielejā dzird, bet kad atnāk ziņnesis un paziņo, ka Jeruzalemē Salamans ir jau templī un devies uz pili, tad sākas liels satraukums, jo viņiem ir bail, ka tūlīt ieradīsies viņus nogalināt. Un kad es tagad lasu Bībelē, es varu vizuāli iztēloties, kā tas tur notika.

Kādas ir tālākās ieceres?

Skaidru ieceru nav. Es tagad saprotu, ka ar teoloģiju – pedagoģiju karjeru izveidot Latvijā nevar. Redzot arī to, kas notiek Eiropā un visā pasaulē... Līdz ar to ir kaut kas jāmaina. Man patīk strādāt darbu, kur ir kaut kas radošs. Man patīk arī strādāt komandā, un tā ir sanācis, ka es lielākoties esmu bijis komandas vadītājs. Man ģimene saka, ka diez vai es varētu strādāt kā labs padotais (smejas). Bet, protams, vienmēr jau ir priekšnieki. Man patīk strādāt ar izglītotiem cilvēkiem, man varētu būt problēmas ar neizglītotu priekšnieku, to es apzinos. Man ir arī problēmas, ja es nevaru strādāt ar citiem kā ar līdzīgiem. Es nevarētu strādāt par bārmēni. Ja ir apdzēries cilvēks, es nezinu, kā ar tādu runāt. Man vajag, ja arī citam nav zināšanas tādas kā man, lai viņš citā jomā ir pārāks par mani. Līdz ar to mēs varam būt līdzīgi. Bet konkrētu ideju vēl nav. Darbu atrast nav tagad vienkārši, un būs jāpadomā. Neko sasteigt es negribu.

Intervēja Tatjana Tomsone



DIEVS RUNĀ – ES KLAUSOS

Pēkšņs sitiens pa galvu nogāza viņu no kājām, un viņa pazaudēja samaņu. Pēc neilga brīža atjēdzoties, viņa ieraudzīja, ka divi vīrieši viņu aiz kājām velk mežā. Viņa sāka kliegt un saukt pēc palīdzības. Pār viņu sāka birt sitieni, viņai lika apklust, bet viņa, pārvarot sāpes, sāka saukt vēl skaļāk. Tad viens no viņiem izvilka nazi... Vienā mirklī visa viņas īsā dzīve izskrēja cauri viņas apziņai, un atminoties jau tik pazīstamo balsi, kura aizliedza viņai šovakar doties izsaukumā pie pacienta, viņa pēkšņi saprata, ka tas arī ir neizsūdzētais grēks. Ar roku saķerot pieliktā naža asmeni, viņa sāka skaļi lūgt, Kungu, lai piedod viņai šo nepaklausības grēku. Un tad viņa sajuta, ka vēl Kāds Neredzams un Spēcīgs tur maniaka roku. Pēkšņi nazis izkrita viņam no rokas, un viņš, kaut ko murminot pie sevis, devās prom. Otra vīrieša uzvedība arī bija tikpat dīvaina. Viņš nez kāpēc aizveda viņu, knapi velkošu kājas, uz savu mājvietu. Visu ceļu viņa, cenšoties izaicināt viņu uz sarunu, stāstīja par Dievu. Pl 6:00 no rīta viņš palaida viņu mājās, beigās sakot, ka viņa ir vienīgā, kuru maniaki nez kāpēc ir atstājuši dzīvu.

Balss

Pirmo reizi viņa šo balsi izdzirdēja, kad lūdza Dievam padomu, vai iestāties un mācīties svešvalodu institūtā. „Kāpēc

tev vajadzīga otra augstākā izglītība?” draugi brīnījās, „īpaši tagad, kad viens mācību semestris maksā 2 automašīnu cenā. Tev taču nav uz ko paļauties!” Bet Dievs tad viņai atbildēja: „Jā, Es tev palīdzēšu!” Un Viņš patiešām viņas labā darīja brīnumus. Šī mazā meitene, bārene, medicīnas institūta 2. kursa studente, strādājot vairākos darbos, gandrīz neguļot naktīs, spoži pabeidza studijas un ieguva otro augstāko izglītību, mācoties divās skolās paralēli, un saņēma diplomu ar izcilību. Tā Dievs palīdzēja viņai īstenot senso sapni doties medicīnas misionāra darbā uz Āfriku. Pošoties ceļam, viņa iegāja aptiekā, lai nopirktu zāles. Acis pievērsās antibiotikām ar nosaukumu linkomicīns. Paklausot jau pazīstamajai sev balsij, viņa nopirka šo preparātu, kas vēlāk izglābs ne tikai viņai, bet arī citiem dzīvību. Sprotot arī, ka viņas ārsta prakse būs daudzprofilu, viņa pamazām uzzināja no draudzenes – stomatologa par dažādām knaiblēm, ar kurām var izraut zobus.

Āfrika

„Daktere Valentīna, šie ļaudis laikam pie Tevis.” Viņa jau pati ir pamanījusi, ka no tikko pie krasta piestājušās laivas četri afrikāņi nes nestuvēs sievieti dzemdētāju. Vaļa redz mirušo mazuli, veikli pārgriež nabas saiti, bet tālāk... „Kungs, palīdzi!” viņa lūdza, „Tu

taču zini, es neesmu ne ginekoloģe, ne ķirurgs, bet šeit ir vajadzīga sarežģīta operācija. Man nekā tam vajadzīga nav – ne asistentu, ne instrumentu, zāļu arī nav... bet esi Tu, mans Kungs!”

Dārga ir katra minūte. Vaļa cīnās ar sākušos asiņošanu. Pievērsot uzmanību tālāk stāvošajiem radniekiem, viņa aicina viņus lūgt Dievu. Cilvēki, kas praktizē kaut kādu pagānisku kultu, jautā viņai, kuru dievu viņiem lūgt? „Jēzu,” viņa atbild, un viņi sāk saukt Jēzu. Asiņošana apstājas. Visu, kas bija viņas spēkos, viņa izdara. Tālāk ar slimo jāturpina darboties speciālistiem, un viņa nosūta viņus uz pilsētu. Dvēselē ir ļoti nemierīgi, un nākamās dažas dienas viņa pastāvīgi lūdz par savu pacientu. Pēc 2 nedēļām Vaļa pēkšņi atpazīst pretī nākošo slaido meiteni kā savu pacientu! Viņa ir atnākusi pateikties ārstei par glābšanu. Radnieki nebija aizveduši viņu uz pilsētu, jo nebija naudas ārstiem, tāpat Jēzus izdziedinājis. Slava Viņam! Vaļa atminas arī citus gadījumus, kad atklājusies acīmredzama Dieva vadība viņas ārsta praksē un visā dzīvē. Tas bija Kungs, kas bija viņai teicis, lai viņa sāk sev dot linkomicīnu, kad viņai kājā iekoda kāds indīgs kukainis. Viņš arī pavēlēja viņai izmantot šīs zāles, lai ārstētu atklātu lūzumu vienam puisītim. Tas bija Viņš, nesalīdzināmais Dievs, kurš izglāba viņas ražu no plūdiem, kas iznīcināja visu apkaimi. Tikai 10 centimetrus no viņas lauka ūdens apstājās. Visus trīsarpus viņas kalpošanas gadus Viņš bija bijis viņai līdzās.

Vaļa tagad dzīvo Pēterburgā un strādā par ārstu – neirologu.

Lūk, ar tādu brīnumainu likteņa sievieti es satikos sanatorijā „Jauns sākums” Igaunijā, kur tagad strādāju kā pavāre. Vaļa atbrauca pie mums pirms pašām kāzām, lai uzlabotu veselību. Tur atbrauc ļoti daudz brīnišķīgu cilvēku no dažādām valstīm. Ļoti žēl, ka ne no Baltijas.

Reiz man piezvanīja mans sens draugs no Ventspils, ar kuru ilgi nebijām tikušies. Uzzinot, kur es tagad strādāju, viņš bija ļoti izbrīnīts, ka Latvijai kaimiņos ir tik brīnišķīgs veselības centrs, kur tiek izmantotas unikālas metodes organisma atjaunošanai. Varbūt kāds no jums, kurš tagad lasa šīs rindas, arī nezina par tā esamību? Tādā gadījumā esmu ļoti priecīga, ka varu šo balto zināšanu plankumu aizpildīt.

K. Muceniece

Foto: no kreisās puses
Valentīna Kolivanova

PIEDALIES DIEVA

Bībele satur Dieva lielo stāstu. Nekad nepalaid garām izdevību nodot to tālāk! Tas prasa minimālas pūles un pavisam nedaudz laika, bet tu izdari mūžīgu ieguldījumu kāda dzīvē.

*Tu jautāsi, kā es varu iesaistīties?
Pastāv 7 vienkārši soļi:*



*Māris Debners
neklāties Bībeles
studiju projekta
koordinators.*

1. SOLIS

Izveido sarakstu ar savu draugu, ģimenes locekļu, paziņu un kaimiņu vārdiem. Tie ir cilvēki, kurus tu pazīsti, kuri ir tev tuvi.

Ja viens no taviem draugiem vai ģimenes locekļiem kļūs pazīstamāks ar Kristu, pateicoties tavai liecībai un Bībeles studijām, tu būsi paveicis varenu darbu!⁴

2. SOLIS

Savā sarakstā identificē tos cilvēkus, kuri nelasa Bībeli vai kuriem nav tādas izpratnes par Bībeli, kādu tie vēlētos.

3. SOLIS

Izvēlies no saraksta vienu vārdu un aizlūdz par šo cilvēku ik dienas. Lūdz, lai Dievs (1) viņu svētī un uzrunā, un (2) sniedz tev iespēju uzaicināt viņu iesaistīties Bībeles studijās.

¹ Kļūsti pats viņam vai viņai par Bībeles skolotāju, vai runā par to ar savas draudzes mācītāju. Bet ja tas nav iespējams, vai ja šis cilvēks dod priekšroku neklāties Bībeles studijām, turpini ar nākamo, 5. soli.

² Brīvas formas pieteikumu neklāties Bībeles studiju kursam jāsūta uz e-pasta adresi konsultants@bible.lv.

³ Tas var nozīmēt, ka arī tev pašam jāiesaistās kursā, lai palīdzētu viņam vai viņai virzīties uz priekšu. Iespējams, tavam draugam būs nepieciešama palīdzība atrast Bībelē vajadzīgās vietas vai saprast studiju kursa materiālos esošos uzdevumus, izskaidrot kādu jēdzienu vai tamlīdzīgi.

LIELAJĀ STĀSTĀ!

7. SOLIS

Izvēlies no sava saraksta citu vārdu un atkārtó procesu.

6. SOLIS

Turpini lūgt un atbalstīt šo cilvēku, līdz viņš pabeidz neklātienes Bībeles studiju kursu.³

5. SOLIS

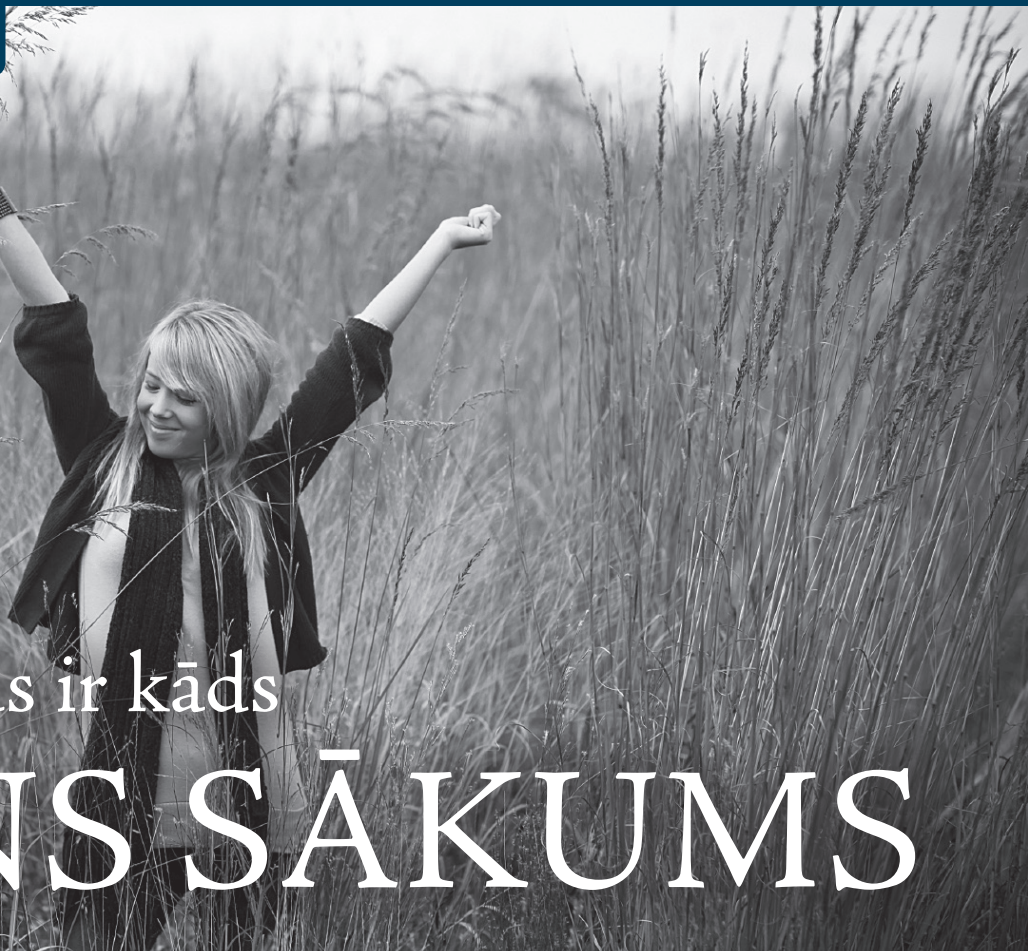
Ļauj šim cilvēkam uzrakstīt pieteikumu dalībai neklātienes Bībeles studiju kursā.² Mudini viņu to darīt un paskaidro, kā to darīt, bet nedari to viņa vietā!

4. SOLIS

Kad esi lūdzis un redzi, ka Dievs tev sniedz iespēju, uzrunā šo cilvēku, aicinot viņu iesaistīties Bībeles studiju kursā.¹

Tomēr atceries, ko apustulis Pāvils rakstīja korintiešiem: „Tamdēļ nav cildināms ne dēstītājs, ne laistītājs, bet Dievs, kas audzē.” (1. Korintiešiem 3:7)

⁴Tieši tā, „pazīstamāks ar Kristu”! Lielākais, ko mēs kāda labā varam darīt, ir palīdzēt iepazīties ar Glābēju! Tāpēc neskumsti, ja tavs draugs tūlī nekļūst par draudzes locekli līdzīgi tev. Ja vēlies vairāk uzzināt par neklātienes Bībeles studijām, sūti savus jautājumus uz e-pasta adresi konsultants@bible.lv. Ja vēlies kļūt par neklātienes Bībeles studiju skolotāju, pārrunā šo ideju (1) ar Dievu un (2) ar savas draudzes mācītāju. Neklātienes Bībeles studiju kursam var pieteikties arī draudzes locekļi. Šajā gadījumā lūgums pieteikuma vēstulē norādīt, kurai draudzei piederi.



Katras beigas ir kāds JAUNS SĀKUMS

Gada beigas ir laiks, kad atskatīties uz tūlīt aizejošo, bet tomēr ar cerībām gaidīt nākamo! Šis gads adventistu baznīcas LDS Jauniešu kalpošanas nodaļai bijis spilgts un notikumiem bagāts.

Gada pirmajā pusē pulcējāmies jau tradicionālā pielūgsmes un slavēšanas pasākumā Lūgšanu Nakts. Mūzika, lūgšanas, sadraudzība – viss par godu mūsu Kungam! Vasaras vidū jaunieši organizēja aktivitātes sociāli maznodrošinātām ģimenēm ar bērniem Jauniešu Rallija ietvaros. Bija gan mezglu siešanas nodarbības, gan origami, gan Bībeles stāsti, gan slavēšanas koncerts!

Vasaras nometnes nosaukums *TeamWork* (no angļu val. – darbs komandā) ļoti atspoguļo tās patieso nozīmi – jaunieši, neņemot vērā atšķirības uzskatos, dzīves izpratnē, spēja atrast laiku kopā, un šīs trīs dienas vasarā bija tam pierādījums. Vērtīgas lekcijas par jauniešiem ļoti nozīmīgām tēmām, Marijas, Jonas, Jeftas, Mirjamas dzīves stāstu nozīme šodien, pielūgsmē, laiks kopā – tāds bija *TeamWork 2012!*

Labdarības pasākums Ticības Festivāls šogad noteikti aizskāra vairāk siržu nekā iepriekšējo gadu pasākumi, jo kas gan var būt svarīgāk kā palīdzēt savam vistuvākajam! Visi ziedojumi nokļuva pie Liepiņu ģimenes.

Noteikti jāpiemin viens no spilgtākajiem gada notikumiem, kas pulcēja kopā jauniešus no visām Baltijas valstīm – Baltijas adventistu jauniešu festivāls. Festivāls notika Rīgā, un jauniešu nodaļa arī iesaistījās festivāla organizēšanā.

Ir laiks pateikties Dievam, un arī Tev par to, ka Tu esi daļa no Viņa Valstības, daļa no draudzes, daļa no jauniešu kalpošanas! Paldies, ka Tev rūp Viņa darbs katra sirdī, paldies, ka Tu esi atbalsts kalpošanā otram jaunietim un mūsu kopīgajam jauniešu darbam!

2013. gadā jauniešu nodaļa aicina iesaistīties plānotajos pasākumos jauniešiem gan piedaloties to organizēšanā, ideju ģenerēšanā, kā arī atbalstot citam citu ar savu klātbūtni.

Pasākumi:

- 16. marts – Jauniešu Diena
- 23. marts – Lūgšanu Nakts
- 15. jūnijs – Jauniešu Rallijs
- 30. jūlijs - 4. augusts – Eiropas Jauniešu Kongress Serbijā
- 16. - 18. augusts – salidojums *TeamWork*

Atzīmējamas dienas:

- 23. marts – Jauniešu lūgšanu nedēļa
- 6. aprīlis – Jauniešu garīgā nodošanās
- 27. jūlijs – Bērnu sabats
- 7. septembris – Jauniešu garīgā nodošanās
- 21. septembris – Ceļa Meklētāju diena

Nākamajā gadā vēlos novēlēt turpināt kalpot, rūpēties, uzmundrināt, atbalstīt vienu otru, meklēt vienotību, mīlestību un vienkārši būt kopā!

Un “Dievs spēj jums dot pārpilnībā visādu žēlastību, lai jums visa būtu diezgan vienmēr un visur, un jūs būtu pārplūstoši dedzībā uz ikkatru labu darbu.” 2. Korintiešiem 9:8

*Inta Jākobsone
Jauniešu vadītāja*



Ventspils Ceļa meklētāju

KLUBS "BITĪTES"

Sākumam nedaudz vēsturisku momentu. Ventspilī Ceļa meklētāju klubs tika dibināts 2003. gadā. „Bitīšu” pirmā vadītāja bija Iveta Birziņa. Tas Ventspils draudzei bija liels jaunums, kas tika uzņemts ar lielu prieku un interesi. Pateicoties bērnu entuziasmam, vadītājas uzņēmībai un draudzes atbalstam, tajā pašā 2003. gada vasarā „Bitītes” aizlidoja uz savu pirmo nometni. Tur tika oficiāli uzņemti Ventspils CM kluba „Bitītes” pirmie biedri.

Taču kopš 2003. gada daudz kas ir mainījies. Tagad „Bitīšu” vadīšanu ir uzņēmusies Liene Šiško. Un gandrīz visi tie, kas pirms 10 gadiem, karogiem augstu plīvojot, skaitīja no galvas Ceļa meklētāju solījumus un likumus, tagad ir uzcītīgi skolotāji un skolotāju palīgi un aktīvi iesaistās jauno kluba biedru apmācībā, kā arī izklaidēšanā.

Pašlaik Ventspils CM klubā „Bitītes” ir tikai jaunākās, Draugu klases, biedri. Pastāvīgo nodarbību apmeklētāji pavisam kopā septiņi – Ieva, Alise, Zane, Ieva, Kristiāns, Jana un Madars. Bērni ir ļoti atšķirīgi, taču lielāko daļu vieno mūzika. Ievai padodas ģitāras spēle, taču Zane, Madars un Alise lieliski spēlē klavieres. Un viņi visi labprāt dzied kopā ar savu mūzikas skolotāju Lieni, kura vienmēr bērniem ir sagatavojusi interesantus uzdevumus. Ziemassvētku dievkalpojumā pat tika uzburts neliels orķestris, kuru varētu nosaukt par „Bitītes un draugi”. Vēl bērni ir ļoti iemīļojuši praktiskās nodarbības un netaisīti garām nevienai iespēai izkustēties un padarboties. Kā jau čaklām Bitītēm pieklājas.

Tā kā klubam ir ļoti daudz jaunu biedru, tad ar nepacietību

tiek gaidīta CM nometne, kas daļai bērnu būs pirmā, kā arī svinīgā uzņemšanas ceremonija.

Jauns gads, jauns sākums, jauna „Bitīšu” paaudze! Mēs esam apņēmības pilni iegūt iemaņas dažnedažādās prasmēs, esam apņēmības pilni bagātināt draudzes dzīvi ar pozitīvām lietām un emocijām, esam apņēmības pilni kalpot Dievam un cilvēkiem no visas sirds!



Jaunietis iesaka jaunietim

Ieva Jākobsone

Mūziku klausos dažādu (sākot no filmu mūzikas līdz *hip hop*), taču man ir svarīga tajā paustā vēsts – dziesmu teksti, noskaņa. Starp maniem mīļākajiem izpildītājiem ir *A. Taylor*, *Tony Anderson*, *U2*, bet pēdējā laikā esmu iecienījusi klausīties angļu folkroka grupas *Mumford and Sons* mūziku. Šī mūzika mani uzrunā ar savu absolūti godīgo (un garīgo) dziesmu tekstu un oriģinālo skanējumu.

Uz kino man doties nepatīk, es labprātāk skatos īsfilmās ar jēgu un saturu. Taču filma, kas noteikti ir viena no manām mīļākajām – *The Tree of Life* (Dzīvības Koks – latviski). Filma ir mākslinieciski skaists stāsts par ģimenes attiecībām, piedzīvotu zaudējumu, mierinājumu un ceļu uz brīvību, tostarp filmā ir spēcīgas paralēles ar kristietību, teoloģiskiem aspektiem. Filmai viscaur vijās lūgšana. Filma noteikti patiks arī garīgās mūzikas cienītājiem.

Nemīlu lasīt grāmatas, bet, kad pagājušā gada rudenī parādījās jaunais tulkojums, Bībele man kļuvis daudz tuvāka. Tajā esrodu iedvesmu dzīvei, un tā ir palīgs manām radošajām aktivitātēm. Īpaši tuva man kļuvusi Sīraha gudrības grāmata un tanī ierakstītās atziņas.





Krū: Es šodien gribēju iet paslidot, bet, re, laukā viss kūst, un jaukais sniedziņš pārvēršas peļķu okeānos!

Krā: Nekas cits Tev, Krū, neatliek, kā izvēlēties citu nodarbošanos.

Krū: Jā, laikam vajadzēs piepūst gumijas laivu un doties makšķerēt. Esmu jau noguris no šiem nepastāvīgajiem laika apstākļiem. Vienu dienu tevi vējš pūš no zara nost, citu dienu knābis salst ciet, tad atkal līst, ka nekur nevar glābties.

Mamma: Nu, pacieties mazlietiņ, gan jau atkal uzsnigs sniedziņš un būs jauks ziemas laiks.

Krū: Bet es negribu nekādu ziemas laiku! Domāju, ka mums jādodas projām!

Krā: Uz kurieni tad tu domā doties?

Krū: Vienalga kur, bet uz tādu vietu, kur ir kaut cik pastāvīgs un normāls laiciņš. Lai nebūtu tā, ka aizej gulēt – ir ziema un sals, bet pamosties – un līst lietus kā rudenī.

Krā: Vispār jau ceļošana man arī patīk. Tikai, kura zeme tā varētu būt, uz kuru mēs varētu aizceļot?

Krū: Es, piemēram, jau sen gribēju apceļot to zemi, kurā piedzima un dzīvoja Jēzus.

Krā: Ko tu zini par šo zemi?

Krū: Neko daudz jau nezinu. Zinu tikai to, ka tur ir drusciņ siltāks nekā te.

Mamma: Tā ir pavisam laba doma. Mēs varētu aicināt līdzī arī mūsu mazos lasītājus un doties jaukā ekskursijā pa zemi, kurā dzimis, audzis un darbojies JĒZUS.

Krū: Tā arī darīsim! Mums taču vesels gads priekšā, vai ne?!

Mamma: Jā, pa visu gadu paspēsim daudz ko

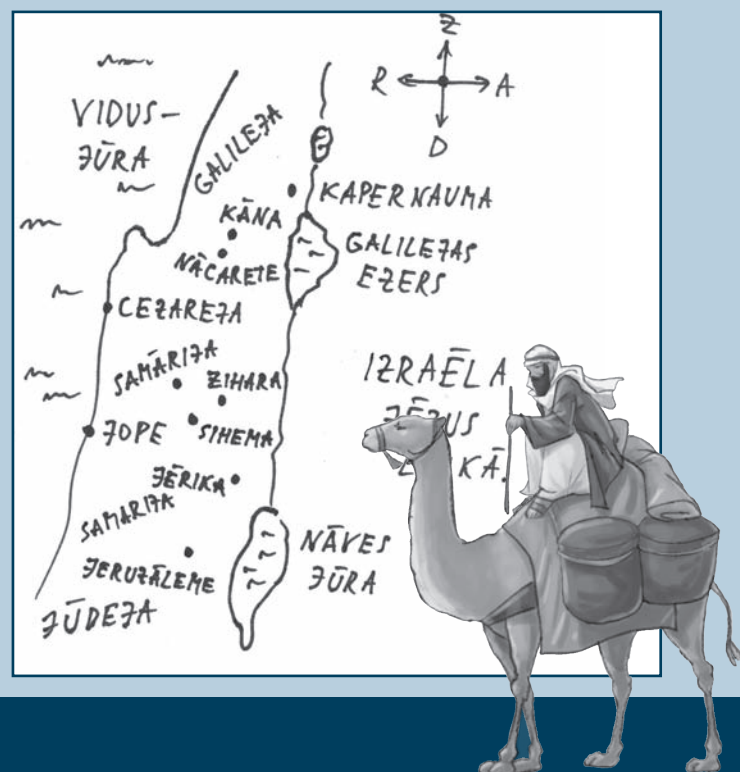
jaunu uzzināt. Bet tagad sameklēsim karti un kārtīgi papētīsim. Man ir arī kāda grāmata, kur aprakstītas dažas svarīgas lietas par šo skaisto zemi.

Krū un Krā: Palasi mums, māmiņ, mēs tik ļoti gribam to uzzināt!

Mamma: Nu, tad visi klausieties!

Zemi, kur dzīvoja Jēzus, šodien sauc par IZRAĒLU, un tā ir tik liela kā apmēram puse no Latvijas.

Bībelē tai ir vairāki nosaukumi: Apsolītā zeme (Ebrejiem 11:9), Ebreju zeme (1.Mozus 40:15), Izraēla zeme (1. Samuela 13:19, Mateja 2:22), Kānaāna (4.Mozus 33:3), Zeme, kur piens un medus tek (2.Mozus 33:3), Filistiešu zeme, ko Dievs apsolīja Ābrahāmam un viņa pēcnācējiem (1.Mozus 12:1-7; 17:8).



Izraēlā bija vairāki novadi – Galileja, Samarija un Jūdeja. (Līdzīgi kā mums Latvijā ir Kurzeme, Zemgale, Latgale un Vidzeme.)

Izraēlas nozīmīgākā pilsēta ir Jeruzaleme. Bībelē daudreiz pieminētas tādas pilsētas kā Nācarete, Jope, Jērika, Kāna, Betlēme un citas. Izraēlā ūdenskrājumi ir diezgan nelieli. Ir tikai viena upe Jor-

dāna, vēl ir Nāves jūra un Galilejas jūra jeb Ģenecaretas ezers.

Šī zeme ir skaista un kalnaina, kur ir auglīgas, gan arī tuksnešainas un akmeņainas vietas. Bībelē pieminēti tādi kalni kā, piemēram, Ciānas, Tabora, Golgātas, Eļļas. Bet par visu vairāk uzzināsim visa gada laikā!

Pa Jēzus pēdām

PIEDALIES ZĪMĒJUMU KONKURSĀ – IZSTĀDĒ

KAS jādara? Ja esi vecumā līdz 14 gadiem, tad uzzīmē kādu notikumu no Jēzus dzīves pēc savas izvēles. (Papīra formāts A4 vai A3.)

KAD jādara? Līdz 7. martam atsūti zīmējumu. (Vai nodod caur draudzes bērnu skolotājiem.) Ja sūti pa pastu, tad adrese: Rīga, Baznīcas iela 12 a, LV 1010 Zīmējumu konkursam „PA JĒZUS PĒDĀM” (Mārītei Lipskai)

Neaizmirsti! Zīmējuma otrajā pusē norādi savu vārdu, uzvārdu, vecumu, draudzi vai pilsētu.

Rīko Latvijas draudžu savienības Bērnu kalpošanas nodaļa
(Info mob. 29869979)



Visi rūpīgie darbiņi
piedalīsies izstādē un
zīmējumu autori saņems
balviņas Bērnu un pusaudžu
festivāla laikā – 13. aprīlī.



DĒLA UZRUNĀTA



Dzīve bez Dieva ir tukša un tumša. Tu it kā dzīvo, priecājies par visu, ko dod pasaule, un bez mēra izdabā savai grēcīgajai miesai. Viens grēks nomaina otru, bet tev tas šķiet normāli. Visi tā dara, kāpēc gan tu būtu sliktāka? Lai gan es pēdējā laikā (apmēram 10 gadus) centos ievērot veselīgu dzīvesveidu, nedzēru, nesmēķēju, nelietoju kafiju, tomēr egoisms, pašmīlība, lepnums un daudz kas cits bija dzīves norma. Arī jaunības grēki nedeva mieru.

Pirms aptuveni 5 gadiem uzsūpīdēja pirmais gaismas stariņš, kad es iepazinos ar sava dēla nākamajiem radiem. Tad es uzzināju par adventistiem. Mēs neņēmām nopietni vērā to, ka viņi apmeklē dievnamu sestdienās, īsteno veselīgu dzīvesveidu, ir ļoti laipni un draudzīgi. Bet viss mainījās, kad pēc gadu neveiksmīgas ģimenes dzīves, skandāliem un pārmetumiem mūsu bērni izšķīrās. Dēls mēģināja pārvarēt savus sliktos ieradumus un pat dažas reizes aizgāja uz baznīcu, bet tas nebija tik vienkārši.

Un, lūk, vienā dienā dēls atnāca mājās ar lielu ziedu klēpi. Viņa seja staroja no laimes. Tad es uzzināju, ka viņš ir kristījis, noslēdzis derību ar Dievu. Vienā mirklī viņš kļuva citāds. Šīs pārmaiņas uz mani atstāja milzīgu iespaidu. Un no šīs dienas viņa uzmanīgā vadībā sākās mans ceļš pie Kristus. Dēls kļuva par manu pirmo sludinātāju. Dievs caur viņu kļuvēja uz manu sirdi. Sākās jauna dzīve. Dzīve ar Dievu. Mēs daudz runājāmies, skatījāmies filmas. Viņš man stāstīja visu, ko uzzināja pats. Es sāku apmeklēt mazās grupas, bet galvenais, es sāku iet uz baznīcu, iemācījos lūgt. Izrādījās,

tas ir tik forši sarunāties ar Dievu. Es sāku pamanīt, ka

mana attieksme pret visu apkārt mainās. Man it kā atvērās acis uz manu iepriekšējo dzīvi. Es sāku mācīties Bībeles stundas, ar interesi lasīju Bībeli, pats Dieva Gars man to atvēra. Un pirms vairāk nekā gada es noslēdzu derību ar Jēzu, tā bija neaizmirstama diena. Vecais pagāja, tagad viss ir jauns.

Dievs no dzimšanas ir mani apdāvinājis ar dažādiem talantiem. Es vienmēr esmu pamanījusi radītās dabas visu skaistumu. Tas beigās pārauga floristikas nodarbībās. Jau 12 gadus tas ir mans pamatdarbs. Paldies Dievam, ka Viņš man dod redzēt to, ko daudzi citi vienkārši neievēro, arī interesantus cilvēku, dzīvnieku un pat kukaiņu dzīves mirklus. Un es pateicos Dievam, ka man ir iespēja tādēļ nodarboties ar fotografēšanu un priecēt cilvēkus.

Katru dienu Dievs man atklāj kaut ko jaunu. Izmantojot Bībeli, darbu vai savu radību. Un katru dienu Viņš dod iespēju liecināt par Viņa mīlestību. Protams, ir brīži, kad neveiksmes vai cilvēku ļaunums iesēj sirdī šaubas, bet es atceros Dieva apsolījumus, atceros, kā Dievs vadīja mani, un tūdaļ rodas spēks doties uz priekšu, liecināt par Viņu, augt Viņā un priecāties Viņā. Priecāties par katru sabatu, priecāties par jaunatnācēju dievnamā, par lūgšanu un arī tad, kad Dievs parāda kļūdas. Dievs ir mīlestība. Un šī mīlestība rod prieku visiem, kas atver savu sirdi Dievam.

Marina Šlapakova Pjankova.

Svētā Gara dāvana

AV lasītāji droši vien būs ievērojuši Talsu draudzes brāļa Ernesta Negriba rakstus par notikumiem draudzē. Būdam ar lielu dzīves pieredzi, viņš jau vairāk nekā 70 gadus ir adventistu draudzes loceklis. Redzot viņa laipno, sirsnīgo seju, dzirdot patīkamo balsi, ieklausoties viņa dziļajās domās, var saprast, kāds Gars viņu vadījis un vada viņa ne tik vieglajā, bet notikumiem bagātajā un Dieva svētībām pilnajā dzīvē. Vienā no vēstulēm viņš bija pievienojis arī šīs savas pārdomas, kuras publicējam.

Katram, kas vēlas saprast Dievu, ir jāsadarbojas ar Svēto Garu. Tas dos padomu, ierosmes, paklausību, svētumu. Svētais Gars būs tas, kas atklāj mūsu grēcīgumu, nepilnības, dos padomu, „kā piedzimt no augšienes” (Jņ. 3:3). Mums ir jābūt sagatavotiem Gara uzņemšanai. Gara vadība apliecina, ka mūsos mājo Kristus. Izmanto Viņa klātbūtni, neapbēdini to un esi tāds, lai Viņš varētu tevī iemājot!

Katra mūsu netaisna rīcība ir pret Svēto Garu. Tikai „jauns radījums” izmanto Svētā Gara dāvētās priekšrocības. Ir jānotiek reformācijai, lai mēs būtu cienīgi Viņa iemājošanai. Svētais Gars pārliecina, kas mēs esam. Mums nav jābrauc uz tālām zemēm, lai kalpotu par misionāriem. Dari to tepat mājās, savā ģimenē, draudzē, savā apkārtnē, kaimiņos!

Svētais Gars ir personība, klātesošs. Mēs nevaram pielūgt Dievu bez Svētā Gara tuvuma. Viņš izmaina mūsu dzīvi. Tā tam jābūt. Ja tā nenotiek, mēs paliekam uz vietas savā nezināšanā, aklumā; atgriešanās nav redzama. Viss atkarīgs no mūsu vēlmes un nodošanās. Mūsu dzīvei vajadzīga Dieva šķīstījošā uguns liesma.

Mums būtu lielāki panākumi sludināšanas darbā, ja mēs būtu nodevušies Gara vadībai. Debesis skatās uz mums, cik esam paviņš ar saviem spēkiem tikt uz priekšu. Kas ir svētījies Jēzum, tanī iemājo mīlestība un pazemība. Viņi nav noskumuši, viņi izstaro saulesstarus citu dvēselēs un gara dziedināšanai. Dievs grib redzēt mūs sirdsšķīstus, ar Kristum līdzīgu raksturu. Mēs esam atbildīgi par sirds iekšējo stāvokli, vai tā ir nodota Dievam. Pēc Svētā Gara dāvanas ir jālūdz. Sirdij jābūt tīrai no katra aizspriedumu viļņa, kas traucē Viņam ienākt.

Dieva Gars ir sevišķs vienprātības veicinātājs, un, ja rodas nevienprātība vai dusmas, tas norāda, ka Dievs nevar darboties. Arī sātana gars darbojas, lai sašķeltu draudzi nevien-

prātībā. Dievs nedos Savu Garu, lai cilvēki lielītos. Ļauj Garam tevī vadīt un topi Jēzus mācekļi! Dod Viņam savu sirdi, rokas, kājas, visu... Ir jāmacās pilnīgi nodoties Jēzum. Ir jāatrod laiks, lai lūgtu, lasītu un darītu labu citiem. Tavas, mūsu domas lai kavējas pie Debesu lietām! Ja savu gribu nododam Jēzum, tad mūsu spējas dubultojas. Tā ir iespēja, kura jāapgūst. Pilnīga nodošanās nes augļus. Svētīšanās tevī virzīs arvien augstāk, gars un dvēsele jutīsies atspirguši pasaules tuksnēsī! Grēks kļūs riebigš, virzoties „no pilnības uz pilnību”. Tev būs skaidras domas, izjūtas Debesu atmosfērā...

Otra vietā tu nevari būt cīnītājs, katram pašam ir jāpanāk uzvara pār grēku. Tāpēc lūdziet viens par otru! Jēzus ir mūsu Cerība un Glābējs. Neizlaid no skata šo mīlestības Personu! Cilvēka daba ir samaitāta ļaunumā pret Dievu un cilvēkiem. Bez Dieva neviens nevar pastāvēt. Cieši raugoties uz Jēzu, sātam nepieklūs. Katram cilvēkam ir dots laiks atgriezties. Neizmantots laiks ir zaudējums. Vai esmu jauns radījums, vai varu to pierādīt? Attiecības visu izšķir. Tās atspoguļosies dzīvē. Mūžībā būs tādi, kas gaidīja uz mums pēc palīdzības, bet mēs neatsaucāmies.

Svētā Gara zaimošana netiks piedota. Tāpēc „neapbēdiniet Garu”... Kas nepieņem Jēzus kalpošanu, grēko pret Svēto Garu. Dievs noslēgs Savu darbu krāšņumā. Ir liela laime būt kristietim, kurš nodevies Svētā Gara vadībai. Tāda dzīvē būs tīrs iespaids uz labu. Dievs savus ļaudis vada, tie Viņa īpašums. Svētais Gars darīs brīnumus, un ļaudis, kuri tiks izaicināti, pieņems patiesību. Šis laiks būs īss, un, kuri paspēs atgriezties, dzīvos!

Debesis nav grūti aizsniedzamas, bet jābūt gataviem tajās ieiet! Pilnvērtīgas ticības rezultātā cilvēks ir drošs. Viņš katru dienu kāpj augstāk savu garīgo mērķu sasniegšanā... Tā ir dzīve, kurai ir mērķis, un to Dievs svētī. Tā ir sadarbšanās ar Debesu būtņiem. Vai esam saņēmuši Svēto Garu? Drīz notiks lielā plauja. Dievs savus ļaudis izredzējis, apzīmogojis. Skaitlis pilns! Arī tu?..

Šie lielie notikumi ir durvju priekšā. Trīskārtīgā eņģeļu vēsts tiek sludināta. Jēzus vēl gaida tavu atgriešanos Debesu tiesā. Cik ilgi? Žēlastības laiks noslēgsies, un Jēzus nāks pēc tevis... saviem ļaudīm. Svētais Gars tiks izliets nemanāmi pār svētījušos draudzi. Citi Svēto Garu nesaņēms un nezinās, ka to atraidījuši. Atskanēs skaļais sauciens. Dieva draudze tiks brīdināta un uzaicināta sevišķai dzīves maiņai: „Izejiet no viņas vidus, Mana tauta.” (Atkl. 18:4)

Katru dienu mums jānāk tuvāk Jēzum, lai dvēseles izpratne un stāvoklis apliecina Jēzus raksturu, kuru esam ieguvuši mūsu dzīves īsajā laikā. Lasiet Elenas Vaitas izteikumus, pamācības par Svēto Garu! Neviens nesaņēms Svēto Garu brīnumu ceļā vai kas būs necienīgs tā saņemšanai. Pateicība Dievam, ka apsolīts Svētais Gars! Tā iespaidā mūsu dzīvē notikušas pārmaiņas, kas tuvinājušas Jēzum Kristum. Lai katra draudzes locekļa dzīve ir standarts Svētā Gara īpašai izliešanai! „Tiešam, nāc, Kungs Jēzu!” (Atkl. 22:20)

Ernests Negribs

JAUNUMS IR KLĀT!



**Trīs
lieliskas
Bībeles uzlīmju
grāmatas
ar stāstiem par
Jēzu, Daniēlu
un Mozu.
Katrā
grāmatā ir
vairāk nekā 70
uzlīmes, kas
palīdzēs bērniem
piedzīvot
senos notikumus
atkal un
atkal.**



Izdevniecības PATMOS grāmatu galds Rīgā, Baznīcas ielā 12a
un grāmatnīca "Amnis" Lāčplēša ielā 37